

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XX nr. 5454

6 pagini

30 bani

Simbătă

28 aprilie 1962

Țeri au început lucrările

Sesiunii extraordinare

a Marii Adunări Naționale

Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale este consacrată unui mare eveniment istoric în viața poporului nostru: terminarea colectivizării agriculturii. În Republica Populară Română socialismul a învins definitiv la orașe și sate. (aplauze puternice, îndelungate).

Această victorie ridică pe o treaptă mai înaltă alianța muncitorească-țăranască și unitatea moral-politică a întregului popor. Cele două clase sociale prietene, clasa muncitoare, conducătoare a tuturor oamenilor muncii, și clasa țărânilor colectiviste, împreună cu intelectualitatea, merg umăr la umăr înainte, sub conducerea încercată a partidului, spre desăvârșirea construirii societății socialiste și trecerea treptată la construirea comunismului. (aplauze puternice).

Sectorul socialist din agricultură deține astăzi 96% din suprafața arabilă și 93,4% din suprafața agricolă a țării; gospodăriile colective cuprind 3.201.000 de familii, aproape totalitatea familiilor țărănești. Obiectivul stabilit de Congresul al III-lea

al P.M.R. în domeniul transformării socialiste a agriculturii a fost realizat cu aproape 4 ani înainte de termen. (aplauze puternice).

Permiteți-mi, tovarăși, ca, de la tribuna acestei sesiuni extraordinare a Marii Adunări Naționale, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și al Guvernului, să felicit din toată inima harnica noastră țărânie, care a urmat cu hotărâre calea arătată de partid, organele și organizațiile de partid, sfaturile populare, activul de partid și de stat, care au desfășurat o muncă politică și organizatorică de mare amploare; pe inginerii agronomi, zootehnici, hortivicioli, mecanizatori, lucrători din gospodăriile de stat și din stațiunile de mașini și tractoare, pentru munca lor plină de entuziasm și devotament (aplauze îndelungate).

Eroica noastră clasă muncitoare, întregul popor sărbătorește cu mare bucurie victoria obținută. Mindru de succesele sale, încrezător în viitor, poporul nostru muncește cu nesecată putere de creație pentru ca ziua lui de mline să fie însoțită și înfloritoare, ca această primăvară minunată (vii aplauze).

satisfacerea nevoilor crescînde de consum ale populației și a cerințelor aprovizionării industriei cu materii prime.

Potențialul economic al țării noastre se reflectă în venitul național, care în anul 1961 a fost de peste 3 ori și jumătate mai mare decât în 1949. Datorită sporirii resurselor materiale și financiare ale țării a fost posibil ca în această perioadă să se investească pentru dezvoltarea economiei naționale peste 180 miliarde lei, de aproape 10 ori mai mult decât întregul buget al statului din anul 1950. Ca urmare a creșterii acumulărilor, volumul investițiilor prevăzute pe anul în curs este de peste 8 ori mai mare decât cel din anul 1949.

Rezultatele remarcabile obținute în dezvoltarea economiei naționale și în creșterea productivității muncii asigură ridicarea continuă și sistematică a nivelului de trai al oamenilor muncii. În ultimii 12 ani, salariul real a crescut de două ori, cheltuielile statului pentru acțiuni social-culturale de 5 ori; au luat un mare avânt construcțiile de locuințe; volumul des-facerilor de măruri prin comerțul socialist a sporit în 1961 de aproape 5 ori față de 1949.

Realizările de seamă dobîndite prin munca entuziastă și plină de abnegație a poporului nostru sînt strîns legate de sprijinul frățesc, multilateral, pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, de colaborarea și intrajutorarea tovarășească cu țările socialiste (aplauze puternice).

Țările lagărului socialist largesc și perfecționează coordonarea planurilor de dezvoltare economică, specializarea și cooperarea în diferite ramuri de producție, schimbul de experiență în domeniul realizărilor tehnico-stiințifice, adîncind diviziunea internațională socialistă a muncii și valorificînd mai bine avantajele sistemului economic socialist. Aceasta contribuie la întărirea economiei naționale a fiecărei țări, la accelerarea progresului tehnic, la realizarea unor ritmuri înalte de dezvoltare și prin aceasta la întărirea sistemului mondial socialist, la victoria lui în întrecerea pașnică cu capitalismul (aplauze).

Victoria socialismului la sate — o confirmare strălucită a justeței politicii partidului

Tovarăși,

Lupta partidului nostru pentru înlăptuirea obiectivului său strategic, victoria deplină a socialismului, a cunoscut după eliberarea țării cîteva etape.

În prima etapă a revoluției populare, partidul a pus în centrul programului de transformare democratică a țării, lupta pentru exproprierea pămîntului moșieresc și împărțirea lui țărânilor muncitoare. În focul ei s-a încheat alianța trînăică dintre clasa muncitoare și țărînia muncitoare. Lichidarea prin reforma agrară a rămășițelor feudale în agricultură și desființarea moșierimii ca clasă au însemnat rezolvarea sarcinii fundamentale a desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice, au creat premisele pentru trecerea la înlăptuirea revoluției socialiste.

O mare contribuție la făurirea alianței muncitorești-țăranesti, la realizarea reformei agrare și instaurarea puterii populare a adus-o organizația largă a țărînilor, care în întreaga ei activitate a urmat Partidul Comunist, Frontul Plugarilor, condus de eminentul om de stat și înflăcăratul patriot dr. Petru Groza.

Într-un termen istoricește extrem de scurt, sub conducerea partidului, clasa muncitoare aliată cu țărînia, a înfrînt și a izgonit de la putere clasele exploatatoare, a cucerit întreaga putere, a naționalizat principalele mijloace de producție și a trecut la construirea societății socialiste. (aplauze).

În noua etapă a revoluției, partidul nostru s-a călăuzit neab-

tut după învățătura lui Lenin care arată că mica producție de măruri generează în mod inevitabil în proporție de masă capitalism și burghizie, că pentru victoria deplină a noii orînduirii, socialismul trebuie construit nu numai la orașe ci și la sate.

Mica gospodărie țărănească face cu neputință mecanizarea și organizarea pe baze științifice a producției agricole, frînează însăși dezvoltarea industriei și creșterea continuă a pieții interne, naște contradicții între ritmul înalt de creștere a industriei și starea de înapoiere a agriculturii, împiedică dezvoltarea planificată, armonioasă a întregii economii.

Singura cale de lichidare a acestei contradicții este transformarea socialistă a satului, treptata înlocuire a miciei producții de măruri prin marea gospodărie socialistă.

Realizarea acestei sarcini are o uriașă importanță economică, politică și socială pentru fiecare țară care trece de la capitalism la socialism și îndeosebi pentru țări cu o țărînie numeroasă și o pondere însemnată a agriculturii în ansamblul economiei naționale.

Linia trasată de partid acum 13 ani la istorica plenară din martie 1949 a Comitetului Central a stat la temelia întregii munci desfășurate de atunci și pînă astăzi în transformarea socialistă a agriculturii.

Aplînd creator la condițiile țării noastre planul cooperatist al lui Lenin, învățînd din bogata experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în construcția socialistă la sate, partidul a desfășurat o muncă îndelungată și răbdătoare pentru a convinge țărînia muncitoare să-și unească micile gospodării în mari gospodării agricole socialiste.

Politica consecventă de întărire a alianței cu țărînia săracă și mijlocasă a dus la creșterea și dezvoltarea sectorului socialist din agricultură. Față de chibburime, partidul a adoptat politica de îngrădire, care a dus la micșorarea treptată a puterii ei economice, la îngustarea continuă a sferei ei de exploatare și la lichidarea ei ca clasă. Prin aceasta s-a pus capăt pentru totdeauna exploatarei omului de către om.

Caracteristic pentru procesul de transformare socialistă a agriculturii a fost înaintarea treptată, continuă, pe măsura convingerii țărînilor de a trece pe drumul agriculturii socialiste și pe măsura creării bazelor tehnice-materiale necesare.

Un rol deosebit de important l-au avut la noi întovărășirile agricole, ca formă simplă, intermediară de cooperare socialistă

(Continuare în pag. a 2-a)

Vineri 27 aprilie s-a deschis în Capitală sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a R. P. Române. Sesiunea își desfășoară lucrările în Pavilionul Expoziției Economiei Naționale.

Întregul București trăiește atmosfera acestui eveniment deosebit. Marile bulevarde, străzile principale ale orașului, clădirile centrale sînt împodobite. Pretutîndeni flutură steaguri tricolore și roșii. Pe mari pancarte sînt înscrise urări de succes lucrărilor sesiunii.

La sesiune participă, alături de deputații Marii Adunări Naționale, 11.000 de invitați: președinții gospodăriilor agricole colective, specialiști care lucrează nemijlocit în producția agricolă, lucrători din gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare, oameni de știință și cultură, ingineri și muncitori fruntași din uzinele constructoare de mașini și din industria chimică, lucrători de partid și de stat.

Pe piepturile lor strălucesc înalte ordine și medalii ale R. P. Române, medalia „În cinstea încheierii colectivizării agriculturii”.

La sesiune asistă șefii misiunilor diplomatice acreditate în R. P. Română, corespondenții permanenți ai presei străine la București, trimiși speciali ai unor agenți de presă și ziare de peste hotare.

Fundulul tribunei prezidiului este dominat de stema Republicii Populare Române.

Sosirea conducătorilor partidului și statului este întîmpinată cu aplauze furtunoase și ovatii. Răsună puternice urale.

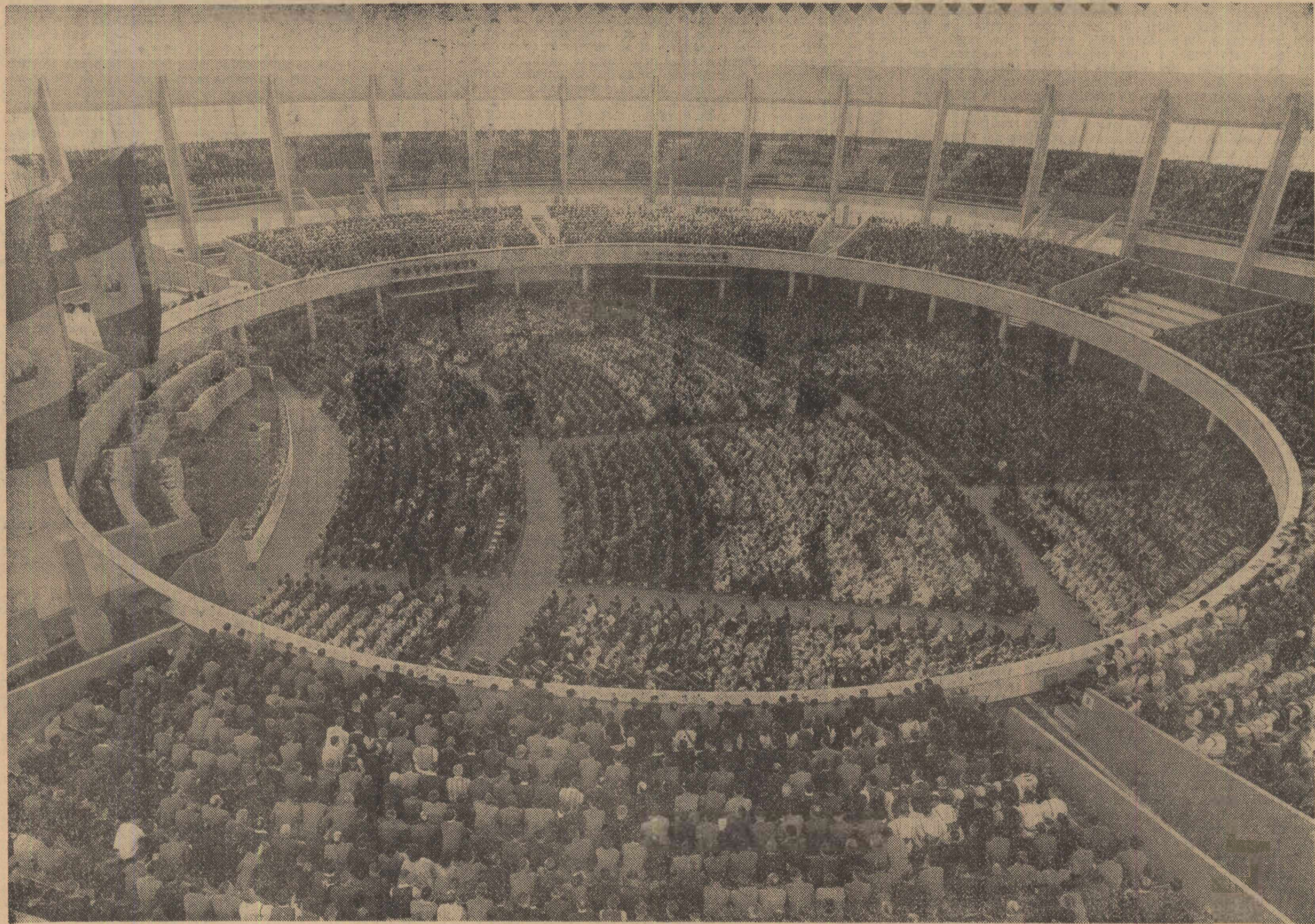
În tribuna prezidiului, în loja din dreapta iau loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioros, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Mihai Dalea, Alexandru Birlădănu.

În loja din stînga iau loc membrii Consiliului de Stat al R. P. Române.

În tribuna prezidiului se află membrii și membrii supleanți ai C.C. al P.M.R., miniștrii.

Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, declară deschise lucrările sesiunii.

(Continuare în pag. a 4-a)

Aspect din timpul lucrărilor Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale

Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

În producția agricolă, întovărășirile s-au dovedit a fi o adevărată școală, care a educat masele țărănești în spiritul muncii în comun, le-a deprins cu organizarea socialistă a muncii, a înlesnit creșterea lor la gospodăria colectivă.

În 1949 se numărau în total 3.067.000 de gospodării individuale. De la constituirea în 1949 a primelor gospodării agricole colective — pionierii agriculturii noastre socialiste — sectorul colectivizat a crescut treptat, ajungând să cuprindă în anul 1952 un număr de 166.000 familii cu 664.000 hectare suprafață arabilă.

Începând din 1952 s-a luat curs spre înființarea întovărășirilor agricole, care au cuprins chiar în primul an 84.000 de familii, cu 188.000 hectare suprafață arabilă. În anii următori, ritmul transformării socialiste a agriculturii s-a accentuat; întovărășirile au crescut mult mai repede decât gospodăriile colective, cuprinzând familii tot mai multe și suprafețe tot mai mari de teren.

În 1959, în întovărășiri se aflau 1.767.000 familii, cu 2.988.000 hectare teren arabil. În cadrul sectorului cooperatist din agricultură ele erau preponderente ca suprafață și număr de familii, cuprinzând de peste două ori mai multe familii decât se aflau în gospodăriile colective. În acel an, începând mișcarea de trecere în masă a țărănimii spre forma superioară a cooperatizării agricole, au intrat în gospodăriile colective mai multe familii decât au intrat în cele zece ani de la începerea colectivizării. Este deosebit de instructiv că imensa majoritate a acestor familii țărănești au trecut prin școala întovărășirilor.

Perioada de trecut prin școala întovărășirilor se caracterizează prin ritm mult mai intens de creștere a gospodăriilor colective.

Trecerea în masă a țărănimii spre colectivizare s-a accentuat după Plenara C.C. din 30 iunie-1 iulie 1961 și mai ales după Constituția pe care a adoptat-o în decembrie 1961. Lucrările Constituției și chemarea adresată de colectivități au avut un mare eou în rindurile întregii țărâni.

Munca politică desfășurată de organele și organizațiile de partid, de întregul activ de partid pentru lămurirea și convingerea țărănimii a luat caracterul uneia din cele mai largi acțiuni politice și organizatorice de masă a partidului.

O trăsătură fundamentală a politicii noastre la sate constă în faptul că partidul a concentrat permanent eforturile principale în direcția consolidării economice a gospodăriilor colective, astfel ca ele, prin exemplul viu al rezultatelor obținute în producție și în ridicarea nivelului de trai al colectivităților, să devină un mijloc puternic de convingere a maselor țărănești că numai aceasta este drumul pe care trebuie să-l urmeze.

Încheierea colectivizării spulberă definitiv teoriile reacționare că țărănimii ar fi chipurile refractară socialismului.

Stirea trecerii în masă a țărănimii pe calea colectivizării a fost primită cu mare dezamăgire și amărăciune de foștii exploatare, de ideologii capitalismului, pentru că aceasta măreața victorie a socialismului înseamnă năruirea pentru totdeauna a spăntierilor lor în restabilirea vechilor rînduiri (aplauze).

Transfuzii prețioase la posturile de radio imperialiste deplîng trecerea țărănimii pe făgașul socialismului și vorbesc cu nostalgie despre „amintirea evocatoare a unui trecut fericit”, despre „stul pitoresc și patriarhal de altădată”. Cum arăta satul acesta „pitoresc și patriarhal”, care era trecutul acesta „fericit”?

Țărănimii își amintesc foarte bine de anii cînd munea din zorii pînă în noapte pe pămîntul moșierilor și chiburilor, neavînd nici cele mai elementare condiții de viață omenească; de lipsa de pămînt, apăsarea moșierilor, cămătarilor, preceptorilor, biciul vîntului și patul de armă al jandarmului; de înăbușirea în singe a răscolării, cînd cutitul aungea la os și țărănimii se ridica împotriva stăpînirii boierești, ca în 1907 cînd au fost uciși 11.000 de țărani, iar alte zeci de mii au umplut oțele și închisorile.

Recensămîntul din 1930 a găsit 700.000 de familii țărănești

Căile creșterii continue a producției agricole vegetale și animale

Tovarăși,

Una din trăsăturile cele mai importante ale procesului construcției socialiste la sate o constituie creșterea continuă în întreaga această perioadă a producției agricole vegetale și animale.

S-a dezvoltat în mod deosebit cultura cerealelor, în primul rînd a grîului și porumbului, care ocupă aproape 72% din suprafața arabilă. Au cunoscut o puternică dezvoltare culturile de floarea-soarelui, sfecla de zahăr, cartofi și legume.

Potrivit Directivei celui de-al III-lea Congres al partidului, pînă în 1965 va trebui să ajungem, în condiții climatice normale, la o producție medie la hectar de 1.800 kg. la grîu, 2.500—2.800 kg. la porumb, cel puțin 1.500 kg. la floarea-soarelui, 25.000 kg. la sfecla de zahăr, peste 15.000 kg. la cartofi.

Rezultatele obținute pînă acum sînt încurajatoare. Multe gospodării colective și gospodării de stat din toate regiunile țării au realizat încă în 1961 producțiile medii stabilite de Congres pentru 1965.

738 gospodării colective au recoltat peste 1.800 kg grîu în medie la hectar, iar 60 gospodării de stat au depășit producția medie de 2.500 kg grîu la hectar.

La porumb 931 gospodării colective au obținut peste 2.600 kg la hectar, iar 81 gospodării de stat au depășit media de 3.500 kg. boabe la hectar. Gospodăriile colective din Sîntana — regiunea Crișana, Plopu — Galați, Siminon — regiunea Dobrogea, Mîloșești — regiunea București, Seaca de Cîmp — Oltenia, gospodăriile agricole de stat Ion Roată și Mărculești — regiunea București, Ovidiu — Dobrogea, Grabău — Banat și alte, au recoltat în medie de pe toată suprafața cultivată peste 5.000 kg. porumb boabe la hectar pe terenuri neirigate.

Aceste rezultate arată că de uriasă sînt rezervele de sporire a producției de care dispune întreaga agricultură. Experiența gospodăriilor frunțase dovedește că, organizînd temeinic munca pentru valorificarea deplină a acestor rezerve, generalizînd sistematic și perseverent experiența înaintată, toate gospodăriile colective și gospodăriile de stat vor putea realiza producții la nivelul sarcinilor stabilite de Congres.

Numeroase gospodării colective și de stat și-au propus ca în acest an să obțină, pe o suprafață de 600.000 hectare, recolte de porumb boabe de peste 5.000 kg. la hectar pe terenuri neirigate.

Conștiința pe care o țărănilor colectivității, care a avut loc la sfîrșitul anului trecut, a examinat cu competență și spirit de răspundere, în ședințele plene și pe comisii, problemele creșterii producției de cereale și plante tehnice și pe baza realizărilor științifice și a experienței gospodăriilor frunțase, a făcut recomandări deosebit de prețioase. Așa cum s-a subliniat la Constituție, pentru obținerea unor recolte bogate trebuie dată o deosebită atenție pregătirii și fertilizării solului, folosirii semîințelor din soiuri superioare, semănatului la timpul optim și în condiții bune, asigurării unei densități optime de plante la hectar și executării la timp a lucrărilor necesare de îngrijire și recoltare a culturilor.

În toamnă s-au însemînat 3.200.000 ha cu grîu, din care 1.800.000 ha cu semînțe din soiuri de mare productivitate. Semînăturile au ieșit din iarnă fără pierderi și se prezintă bine dezvoltate. Pe o suprafață de peste 4 milioane de hectare s-au făcut arături adînci de toamnă, ceea ce permite ca cea mai mare parte a porumbului, floarea-soarelui, sfeclei de zahăr, cartofilor și a altor culturi să se însemîneze în bune condiții. Vor fi însemîntate 3.900.000 ha cu porumb, din care aproape 2 milioane de hectare cu semînțe hibridă; la floarea-soarelui s-au asigurat pentru întreaga suprafață semînțe din soiuri selecționate, productive și bogate în ulei.

Oamenii de știință și specialiștii cu multă experiență, țărănimii apreciază că rezervele de umiditate acumulate pînă acum în sol, mult mai mari decât în alți ani datorită zăpezilor și ploilor abundente din iarnă și primăvară, oferă condiții favorabile pentru dezvoltarea culturilor. Întreaga țărănimie colectivizată, mecanizată, specialiștii și toți oamenii muncii din agricultură muncesc cu entuziasm, folosind toate mijloacele de care dispun, pentru terminarea grabnică a însemîntărilor, pentru executarea tuturor lucrărilor la timp și la un înalt nivel agrotehnic.

Una din ramurile aducătoare de mari venituri, care permite gospodăriilor colective folosirea mai bună a forței de muncă și a experienței țărănimii colectiviste este legumicultura. Se pot da numeroase exemple edificatoare cu privire la veniturile însemnate realizate de gospodăriile colective din cultura legumelor cu care aprovizionează orașele și centrele muncitorești. Astfel gospodăria colectivă Dobrocești din zona de aprovizionare a orașului București, a cultivat cu legume în 1961 o suprafață de 63 hectare, realizînd venituri de 1.740.000 lei, revînzînd în medie 27.600 lei de hectar. Suma încasată din vin-

fără nici un petec de pămînt; alte 610.000 familii nu aveau, în medie, decât un pogoan. În același timp însă, un număr de 12.200 moșieri stăpîneau o suprafață arabilă mai mare decât 2.460.000 de familii țărănești laolaltă.

Statistica făcută de Ministerul Agriculturii în 1935 a arătat că aproape 37% din gospodăriile țărănești nu aveau nici o vită de muncă, o treime nu aveau nici o vacă, aproape o jumătate nici un porc și nici o oaie. Monografia făcută de Institutul de Științe Sociale în 1938 a găsit un plug la 3 gospodării, o grăpă la 4 gospodării cu suprafețe între 1-3 hectare. Milioane de țărani care nu își puteau asigura pe mica proprietate de pămînt existența lor și a copiilor, erau îndatorați pînă în gît la bancheri și cămătări din cauza ratelor pe care trebuiau să le plătească pentru așa-zisa împrumutătoare, a împrumuturilor făcute pentru cumpărarea de vite sau unelte, a împrumuturilor dobînzilor. În 1929, după datele economiștilor burghezi, aproape 2,5 milioane de mici gospodării țărănești aveau datorii de 37,4 milioane de lei.

După datele oficiale ale vremii, analfabetismul cuprîndea mai mult de jumătate din totalul populației rurale, iar asistența medicală la sate lipsea aproape cu desăvîrșire; 20% din copii pînă la un an mureau cu zile din cauza bolilor sociale și a lipsei de hrană.

Acesta era satul „pitoresc”, „viața patriarhală și fericită” a țărănimii din trecut.

Revoluția socialistă, înființată de clase muncitoare în alianță cu țărănimii, sub conducerea partidului nostru, a pus capăt pentru totdeauna, ca unui vis urît, acestei stări de lucruri, schimbînd radical viața maselor țărănești. (aplauze prelungite).

Statul a îndreptat spre agricultură, în ultimii 12 ani investiții în valoare de peste 23 miliarde de lei, din care cea mai mare parte pentru mașini și utilaje. Agricultura dispune astăzi de 54.000 tractoare fizice, 50.000 semănători mecanice, 25.000 combine pentru păioase și alte mașini agricole. Stațiunile de mașini și tractoare își îndeplinesc cu cînte sarcinile trasate de partid și guvern, ajută gospodăriile colective în organizarea și planificarea producției, în executarea lucrărilor agricole la timp și în bune condiții agrotehnice, ceea ce a permis țărănimii să obțină recolte tot mai mari.

Creditele acordate de stat în condiții avantajoase gospodăriilor colective pentru dezvoltarea multilaterală a producției, întărirea economică și creșterea averii obștești se ridică numai în ultimii trei ani la peste 1.726 milioane lei.

Partidul și guvernul au acordat o atenție permanentă cîntesărilor materiale a țărănimii în creșterea producției agricole-marfă. O importanță deosebită în aplicarea acestei politici a avut-o desființarea cotelor obligatorii și așezarea, la temelii relațiilor economice între stat și țărănimie, a contractelor pentru vînzarea produselor agricole la prețuri avantajoase. Sistemul de contractări — pregătît prin măsuri introduse treptat din 1953 — a contribuit în măsură considerabilă la creșterea an de an a producției agricole și la volumul de produse agricole intrate în fondul central. Numai în anul 1961, veniturile bănești ale țărănimii provenite din vînzări către stat s-au ridicat la 9 miliarde lei.

Au crescut continuu puterea de cumpărare și nivelul de trai material și cultural al țărănimii, care se hrănește și se îmbracă mai bine decât în trecut, consumă mai multă carne, zahăr, lapte, cumpără mai multe produse industriale, textile, încălțăminte, mobilă, produse electrotehnice și alte mărfuri de uz casnic. În ultimii trei ani, numai prin rețeaua rurală a cooperatizării de consum au fost vîndute mărfuri în valoare de 31 miliarde lei.

În perioada 1956—1961 s-au construit la sate peste o jumătate de milion de case de locuit; pînă la sfîrșitul anului 1962 numărul satelor electrificate va ajunge la aproape 4.500.

Pe lîngă extinderea rețelei de spitale orașenești și din centre raionale, astăzi funcționează în mediul rural 2.000 case de nașteri și aproape 3.000 circumscripții medico-sanitare, cu peste 6.600 de medici.

Analfabetismul a fost lichidat încă în cursul primului cîincinal. În ultimii trei ani au fost construite la sate circa 7.300 școli de clasă; întregul tînet sîtesc de vîrstă școlară, în număr de 1.880.000, a fost cuprins în învățămîntul general de 7 ani; statul asigură fîltole de țărani largi posibilități de a ajunge pînă la cele mai înalte trepte ale învățămîntului și culturii. Peste 11.600 cămine culturale și case de citit, mai mult de 3.300 de cinematografe, mii și mii de formații artistice și teatrale de amatori fac să înflorească zi cu zi viața culturală a satelor noastre.

zarea legumelor a reprezentat 68% din totalul veniturilor gospodăriilor. Valoarea unei zile-muncă a fost de 32,27 lei, din care 31 lei în bani.

Este un fapt pozitiv că aproape 1.600 gospodării colective din regiunile București, Oltenia, Galați și Banat au organizat producerea de legume timpurii, iar suprafața ocupată cu culturile de legume în sectorul colectivizat a ajuns la circa 100.000 ha. Un număr de 44 gospodării colective din raionul Azad au luat măsuri organizatorice pentru cultivarea în acest an a 1.132 ha cu legume din care 655 ha cu roșii timpurii.

Există toate condițiile ca legumicultura să cunoască un nou și puternic avînt chiar în cursul acestui an, asigurînd realizarea unor venituri sporite de către țărănimia colectivizată și aprovizionarea populației orașenești cu produse proaspete, variate și de bună calitate în tot timpul anului.

În domeniul viticulturii, obiectivul principal este, așa cum am mai arătat și cu alte ocazii, extinderea suprafeței cu vită nobilă din soiuri de mare productivitate și de calitate superioară, din care 30% struguri de masă. În prezent, suprafața totală a viilor este de 306.000 hectare. Din acestea 124.000 hectare sînt plantate cu vită nobilă. Restul de 182.000 hectare sînt ocupate cu hibrizi producători direcți. Circa 50% din plantațiile de vită atîtău au goluri în proporție de peste 30%, ceea ce împiedică obținerea de producții la nivelul potențialului podgoriilor noastre. Pentru realizarea sarcinii ce ne stă în față, este necesar să se planteze noi suprafețe cu vită nobilă din soiuri de masă și vin. Noile plantații trebuie făcute în podgoriile cu tradiție, pe suprafețe mari, după un plan general de sistematizare, care să permită în perspectivă mecanizarea principalelor lucrări agrotehnice. Vile hibride și cele nobile îmbîntrînite și cu procent mare de goluri vor fi defrișate pe măsura executării noilor plantații și a intrării acestora pe rod, în așa fel încît producția totală de struguri să nu scadă. Plantațiile trebuie făcute pe terenurile în pantă pe cît posibil amenajate în terase, care asigură conservarea solului și executarea mecanizată a lucrărilor de îngrijire a viei.

Pentru aprovizionarea populației cu struguri de masă pe o perioadă cît mai îndelungată este necesar să se extîndă soiurile timpurii în zonele cele mai favorabile. O dată cu mărirea suprafeței cu vii, trebuie îmbunătățită substanțial agrotehnică viticolă, aplicîndu-se pe scară largă experiența gospodăriilor frunțase și recomandările oamenilor de știință, astfel încît să se ajungă pînă în 1965 la o producție de cît puțin 1.400.000 tone de struguri.

În ceea ce privește pomicultura, sarcina este de a realiza o suprafață de 300.000 hectare de livezi, extinzîndu-se speciile cele mai valoroase. Planul general de dezvoltare a pomiculturii trebuie să țină seama de repartizarea fiecărei specii în cele mai potrivite zone, creîndu-se bazine specializate în cultura mărului, părului, piersicului, cîrșelului și vișniului. O atenție sporită trebuie acordată piersicului, cultură foarte valoroasă, care intră repede pe rod și dă o producție eșalonată pe o perioadă lungă, din iunie pînă în octombrie. Plantarea noilor livezi trebuie făcută pe terenuri în pantă. Intervalele dintre rîndurile de pomi trebuie folosite pentru culturi furajare și alimentare.

Tovarăși,

În perioada colectivizării agriculturii, așa cum am mai arătat, a crescut numărul de animale la toate speciile, a sporit producția de lapte, carne, lînă și ouă.

Datorită sprijinului puternic acordat de stat prin credite în condiții avantajoase și materiale de construcții și prin folosirea mijloacelor proprii, gospodăriile colective au mîrit numărul animalelor proprietate obștească în ritm rapid, ajungînd în luna aprilie a acestui an la 1.145.000 bovine, față de numai 92.100 în februarie 1958, la 940.000 porcine față de 88.500 și la 4.380.000 ovine față de 835.000.

Potrivit prevederilor Congresului al III-lea al partidului, în 1965 trebuie să se realizeze o densitate medie la sate de hectare de 40 de bovine, din care 20 de vaci, 70 de porcine, 91 de ovine — diferențiat în funcție de condițiile concrete ale fiecărei zone, iar gospodăriile colective trebuie să ajungă la o densitate a animalelor, proprietate obștească, de 23 bovine, din care 11 vaci; 33 porcine; 80 ovine.

Realizarea acestor sarcini este condiționată de asigurarea bazei furajare corespunzătoare, de crearea în fiecare gospodărie a unui efectiv corespunzător de animale matcă din cele mai bune rase, de sporirea continuă a productivității animalelor. Folosind din plin ajutorul acordat de stat, mijloacele financiare proprii și resursele locale de materiale de construcții, gospodăriile colective și gospodăriile de stat trebuie să ex-

cute construcții trainice și igienice, cu cheltuieli reduse și pe terenuri care nu sînt potrivite culturilor, în apropierea resurselor de apă și a drumurilor de acces. La amplasarea și executarea construcțiilor este necesar să se țină seama cu toată hotărîrea orice risipă de pămînt arabil, de fonduri și materiale, adoptîndu-se numai proiecte ieftine.

Existența unui efectiv mai mare de animale, sprijinul acordat de stat pentru creșterea animalelor creează condiții pentru sporirea continuă a producției și a fondului de stat la carne. Această sporire trebuie să se realizeze la toate speciile — bovine, porcine, ovine, păsări.

Creșterea efectivelor de bovine va permite să se obțină în 1965 o producție anuală de carne 600.000 tone carne, care să asigure livrarea la fondul de stat a cel puțin 530.000 tone de carne în viu.

Calea cea mai economică pentru a obține în condițiile noastre o cantitate cît mai mare de carne de la vitele destinate tăierii, este sporirea simțitoare a greutateii acestora, corespunzător cu rasa animalelor.

Gospodăriile colective, folosind în mod rațional pășunile ce li s-au pus la dispoziție, pot obține de la fiecare animal un spor însemnat de greutate cu cheltuieli reduse de furajare și de forță de muncă. Livrarea tîneretului la o greutate medie de 300 kg. la rasele ameliorate și 200 kg. la rasele neameliorate este în interesul gospodăriilor, care realizează în acest fel un plus însemnat de venituri. De exemplu, o gospodărie colectivă primește pentru un vitel crescut la 250 de kg. și adus la calitatea I-3 un preț de aproape două ori mai mare decât pentru același animal contractat la 180 de kg., calitatea a II-a.

Pentru multe gospodării colective, în special din zonele greu mecanizabile, este avantajoasă îngrășarea bolilor, după ce acestu în plus fost folosit timp de cîțiva ani ca animale de muncă. Un bou îngrășat, a cărui valoare a fost amortizată prin muncă, poate să aducă gospodăriei un plus de venit de aproape 3.500 lei și o cantitate de carne pentru fondul de stat egală cu cea obținută de la doi mînzai.

O sursă de venituri pentru țărănimie, care poate în același timp să aducă un spor important de carne, este îngrășarea vitelor din gospodăriile personale ale colectivităților. Se apreciază că în 1965 vor fi aproape 1.500.000 vaci în proprietate personală a colectivităților; ele vor produce cel puțin 1.100.000 de vite, din care circa 500—800.000 vor fi destinate tăierii.

Creșterea acestor vite la greutatea cît mai mari se poate realiza în gospodăriile personale ale colectivităților. Este necesar însă ca acele animale care nu pot fi îngrășate în gospodăria personală să fie contractate de întreprinderile statului la greutatea efectivă pînă la care pot fi aduse de către producător și apoi crescute și îngrășate în continuare în gospodării de stat, în îngrășătoriile Ministerului Industriei Alimentare și în gospodăriile colective din comunele care au tradiție în creșterea vitelor.

O sursă care asigură obținerea într-un termen mai scurt a unei producții sporite de carne este creșterea porcilor. În acest domeniu, gospodăriile agricole colective au obținut rezultate bune în ultimii ani; de la 23.000 de tone de carne vîndute statului în 1961, ele vor ajunge la circa 70.000 de tone în 1962, valorificînd pe această cale în condiții avantajoase porumbul și celelalte furaje.

Gospodăriile colective au toate posibilitățile să ajungă pînă în 1965 la o producție marfă de 2—2,5 milioane de porci îngrășați, care va asigura gospodăriilor colective venituri anuale de circa 2 miliarde lei.

Pentru a atinge asemenea niveluri de creștere a porcilor este necesar ca gospodăriile colective să-și constituie o matcă de circa 300—320.000 de scroafe. Această sarcină este pe deplin realizabilă, ținînd cont că gospodăriile colective au avut în aprilie 155.000, iar la sfîrșitul acestui an vor ajunge la un efectiv de 200—220.000 de scroafe.

Fiecare gospodărie colectivă trebuie să-și întocmească planuri concrete de creștere a porcilor pînă în anul 1965 prevăzînd îmbunătățirea continuă a procesului de reproducție și îngrășare, ameliorarea condițiilor de adăpostire, corelarea planului producției de carne cu cel al producției de furaje și asigurîndu-și rezervele necesare.

Gospodăriile de stat ating în 1962 o încercătură de 100 porci grași livrați la 100 hectare arabil; prin concentrarea în continuare a creșterii și îngrășării, porcilor în gospodării mari și specializate, ele vor trebui să ajungă în 1965 la un număr de două milioane de porci grași.

În ultimii ani, multe gospodării de stat au obținut rezultate frumoase în creșterea și îngrășarea porcilor. Însumîndu-și experiența gospodăriilor frunțase și organizînd mai bine creșterea și îngrășarea porcilor, gospodăriile de stat au toate condițiile pentru a îndeplini această sarcină de mare răspundere.

Un mijloc deosebit de important de creștere a producției de carne îl constituie sporirea însemnată a efectivelor de păsări. După datele ultimului recensămînt, numărul de păsări a ajuns la peste 44,5 milioane față de 37 milioane existente în 1960, iar producția de ouă a crescut în 1961 la 2.800 de milioane.

Rezultă din aceste date că efectivul de păsări necesar realizării producției de 120.000 de tone carne de pasăre în 1965, prevăzută în Directivele celui de-al III-lea Congres, există chiar în momentul de față. Aceasta înseamnă că sarcinile pe care ni le-am propus în domeniul producției de carne de pasăre pot fi cu mult depășite în anii ce urmează; se va putea asigura astfel o creștere însemnată a ponderii cărnii de pasăre în producția totală de carne. La aceeași concluzie se poate ajunge dacă examinăm numărul cu totul scăzut de păsări din gospodăriile colective și de stat, față de suprafața pe care o dețin. Recensămîntul a arătat că la începutul anului 1962 au existat în gospodăriile de stat numai 1.237.000 păsări, iar în gospodăriile colective 1.600.000, în fiecare gospodărie colectivă și de stat există toate condițiile pentru a crește într-un termen scurt cel puțin 500—600 păsări la suta de hectare.

În acest an, cele mai multe gospodării colective au prevăzut în planurile de producție crearea și dezvoltarea fermelor de păsări. Peste 2.500 de gospodării și-au organizat de pe acum asemenea ferme, folosind construcții ieftine realizate în cea mai mare măsură cu mijloace locale și valorificînd pentru hrana păsărilor resursele furajare de care dispun. Merită să fie evidențiat exemplul gospodăriei colective Ceacu din raionul Călărași, regiunea București, care la o suprafață de peste 3.000 de hectare și-a propus să sporească efectivul de păsări de la 800 la suta de hectare în 1961, la 1.200 în 1962. Pentru realizarea acestei creșteri importante, gospodăria și-a organizat un incubator propriu de tip cameră, ce poate fi făcut cu cheltuieli minime în orice gospodărie, și în care se produc 6.000 de pui în fiecare serie. Ea a vîndut anul trecut, în afară de puii de o zi, peste 15.000 de păsări și aproape 60.000 de ouă, realizînd numai din creșterea păsărilor un venit total de peste 200.000 lei.

Comitetul regional de partid București și statul popular regional au luat măsuri pentru extinderea experienței pozitive a gospodăriei Ceacu și la alte 150 de unități, ceea ce va da posibilitate să se organizeze ferme de păsări în marea majoritate a gospodăriilor colective din regiune, să se obțină încă în acest an o producție de 5 milioane de păsări.

În ce privește gospodăriile de stat, a fost întocmit un program de sporire a efectivelor de păsări la toate unitățile, care să permită creșterea producției de carne de pasăre (gîni, curci, rațe, gîște) de la 3.000 de tone în viu planificat în 1962, la 9.500 de tone în 1965, iar a producției de ouă, de la 73 milioane, la 155 de milioane.

În afară de acțiunea pentru dezvoltarea creșterii păsărilor în toate unitățile gospodăriilor de stat, un număr de 51 de gospodării din jurul orașelor și centrelor muncitorești, vor fi organizate ca mari unități specializate de tip industrial pentru incubaje, producție de carne și producție de ouă; ele vor fi deservite de 7 fabrici de nutrețuri combinate. Pentru această acțiune se vor alocă pînă în 1965 investiții suplimentare de 265 de milioane lei, ceea ce va permite să se obțină în aceste unități o producție de 12.500 de tone de carne și de 300 de milioane de ouă peste prevederile planului.

De o mare însemnătate pentru sporirea producției de carne de pasăre și ouă este organizarea creșterii păsărilor pe lîngă morile aparținînd Ministerului Industriei Alimentare și statului popular, precum și pe lîngă silozurile Comitetului de stat pentru valorificarea produselor agricole. Toate aceste unități trebuie să-și întocmească un program concret de creștere a păsărilor pe diferite specii și a producției de ouă, cu ajutorul unor amenajări simple, ieftine, executate cu mijloace locale, folosind deșeurile rezultate din activitatea morilor și silozurilor.

Prin măsurile arătate se va putea realiza pînă în 1965 o producție totală de carne la toate speciile de cca. 1.500.000 de tone viu, respectiv o creștere de circa 50 la suta față de anul 1961.

Conducerea gospodăriilor colective și gospodăriilor de stat trebuie să folosească rezultatele bune obținute în unitățile cu cea mai înaintată experiență, să sporească productivitatea animalelor, să elimine pierderile, să valorifice cît mai bine furajele, astfel încît sporirea producției de carne să aibă loc în condiții economice.

Tovarăși,

Dezvoltarea economică și consolidarea fiecărei gospodării colective trebuie să se desfășoare potrivit unui plan de perspectivă, pe o durată de mai mulți ani, fundamentat multilateral,

ditile unei sistematice reduceri a prețurilor de cost și mîrșiri continue a veniturilor obținute din acest domeniu de activitate.

Producția de lapte de vacă a crescut în 1961 la 25,5 milioane hectolitri față de 21,3 realizată în 1959.

Se poate aprecia că pe baza efectivului de vaci cel-vom avea în 1965 — 2.900.000 capete — producția de lapte va crește la circa 40—43 milioane hectolitri.

Există numeroase exemple încurajatoare în gospodăriile colective și în gospodăriile de stat, care permit să apreciem că sarcinile ce ni le-am propus cu privire la creșterea producției de lapte vor putea fi îndeplinite. Astfel, gospodăriile colective au obținut în 1961 de la vacile proprietate obștească, în medie cîte 1.652 litri de lapte, iar gospodăriile de stat 3.000 de litri. Un număr de 58 de gospodării de stat au realizat de la 13.000 de vaci în medie peste 3.500 litri de lapte, iar 113 gospodării agricole colective au obținut peste 2.500 litri de lapte la fiecare vacă furajată.

Este instructiv să arătăm situația producției de lapte la un număr de gospodării de stat din punct de vedere al efectivelor de vaci, al producției medii și al prețului de cost realizat în anul 1961.

G.A.S.	Nr. de vaci	Producția medie litri	Preț de cost lei/litru
Pestera — Dobrogea	110	4.053	1,05
Andrășești — București	99	4.198	1,07
Coțuș — Suceava	218	4.052	0,

Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. a 2-a)

și a productivității lui, asigurarea bazei furajere optime. Toate acestea trebuie să se reflecte în creșterea producției globale și a producției marfă a gospodăriei, în sporirea avutului obștesc și a veniturilor colectivităților.

O preocupare principală a gospodăriilor colective trebuie să fie luarea tuturor măsurilor pentru folosirea cu grijă și cit mai eficientă a pământului. Se cere punerea în valoare a tuturor terenurilor neproductive sau cu productivitate scăzută, organizarea în cel mai scurt timp a teritoriului, astfel încât să se asigure utilizarea mai deplină a mijloacelor mecanizate pe tarale mari, repartizarea în funcție de criterii bine chibzuite (sol, relieful terenului, apropierea de cai de comunicație și altele) a suprafețelor pe diferite culturi și utilități, urmărindu-se reducerea la strictul necesar a suprafețelor destinate altor utilizări decât cele direct legate de producție.

Terminarea colectivizării creează condiții favorabile pentru o largă acțiune de mobilizare a maselor țărănimii la executarea lucrărilor de combatere a eroziunilor, de desecare a terenurilor cu exces de apă, de îndiguire a suprafețelor inundabile, de punere în cultură a terenurilor nisipoase și a sărăturilor, ridicându-se pe toate căile fertilitatea solului. În fiecare gospodărie va trebui elaborat un program special în vederea efectuării lucrărilor pe etape și în perioadele cind muncile din agricultură nu sînt intense.

Puterea economică a gospodăriilor colective este indisolubil legată de creșterea avutului obștesc. Alocarea an de an a unor fonduri sporite din veniturile realizate de gospodărie și mărirea fondului obștesc raportat la suta de hectare suprafață, reprezintă indicatorii principali care arată progresul realizat de gospodărie și forța sa economică.

Sursele și căile de realizare a fondului obștesc sînt precizate în statutul gospodăriilor colective; el se formează din veniturile în bani și în natură ale gospodăriei, care constituie sursa principală de creștere a avutului obștesc, precum și din creditele acordate de stat. Cea mai mare parte a resurselor fondului obștesc sînt folosite de gospodăria colectivă pentru mărirea efectivelor de animale, construirea adăposturilor necesare și a altor construcții gospodărești, procurarea de inventar agricol.

Alocind an de an sume tot mai mari pentru creșterea fondului obștesc, gospodăriile colective și-au dezvoltat mijloacele de producție — condiție fundamentală a sporirii veniturilor proprii și a valorii zii-muncă. Astfel, fondul de bază mediu raportat la suta de hectare a crescut de la 72.000 lei în 1959 la aproape 81.000 lei în 1961. Corespunzător, veniturile la suta de hectare realizate de gospodăriile colective au crescut de la 93.900 lei la 108.500 lei. În felul acesta, în medie pe țară, fiecare colectivităș a primit pentru muncă în gospodăria colectivă la o zi-muncă 6 kg. cereale, însemnate cantități de legume, fructe, zahăr, ulei, precum și 7,50 lei. Un număr de 870 de gospodării au dat în afară de produse în natură, mai mult de zece lei la fiecare zi-muncă.

Este instructiv să arătăm modul în care sporirea avutului obștesc, raportat la suta de hectare, influențează pozitiv creșterea veniturilor gospodăriilor colective și a valorii zii-muncă. Gospodăria colectivă Receaș din regiunea Banat, spre exemplu, și-a sporit an de an proprietatea obștescă, ajungind la sfîrșitul anului 1961 la un fond de bază de 4.484.000 lei, ceea ce revine la o suta de hectare teren agricol 186.000 lei față de 148.700 lei în 1960 și 97.400 lei în 1959. Un loc principal în avutul obștesc îl ocupă animalele, al căror număr era la 1 ianuarie 1962 de 435 de taurine, din care 242 de vaci și juninci, 1.189 porcine, din care 100 scroafe, 1.060 ovine.

Sporirea continuă a avutului obștesc a dus la creșterea veniturilor gospodăriei la o suta de hectare teren agricol de la 165.400 lei în 1959 la 228.000 lei în 1961.

Rezultatele obținute de această gospodărie apar și mai concludent dacă le comparăm cu cele obținute de gospodăria colectivă vecină, Bazosul Vechi care, desi are o serie de realizări, nu a fost pe deplin posibilă existența pentru dezvoltarea proprietății obștesc. Aici fondul de bază la o suta de hectare reprezintă 97.800 lei, față de 186.000 lei la gospodăria Receaș; ca urmare, veniturile realizate la o suta de hectare au fost în anul 1961 de numai 111.450 lei față de 228.000 în gospodăria Receaș, iar valoarea zii-muncă de numai 15 lei față de 30 lei la ceaaltă gospodărie.

Gospodăria colectivă din Palazul Mare, regiunea Dobrogea, și-a sporit continuu proprietatea obștescă, ajungind la sfîrșitul anului 1961 la un fond de bază de 4.906.600 lei, revenind 337.000 lei la o suta de hectare teren agricol, față de 272.000 lei în 1960 și 219.000 lei în 1959. Gospodăria avea, la 1 ianuarie 1962, un număr de 536 taurine, din care 206 vaci. Veniturile gospodăriei la o suta de hectare teren agricol au crescut sistematic de la 181.700 lei în 1959, la 238.300 lei în 1960 și 304.400 lei în 1961.

Consiliile de conducere ale unor gospodării colective au o atitudine cu totul nejustificată față de problema avutului obștesc, considerind fără temelci că, prin alocarea unor sume sporite din veniturile gospodăriei pentru creșterea fondului de bază, se vor reduce sumele alocate plății zii-muncă. Aceasta înseamnă pur și simplu să-ți furi singur căcuța. A menține la un nivel scăzut proprietatea obștescă, a nu asigura resursele necesare creșterii mijloacelor de producție, sporirii efectivelor de animale, plantărilor pomiviticole, amenajării de suprafețe pentru cultura legumelor, înseamnă a nu crea baza rațională și sigură pentru sporirea veniturilor gospodăriei și implicit a veniturilor pe zi-muncă.

Desigur că pentru sporirea mijloacelor de producție, gospodăriile colective beneficiază și vor beneficia și în viitor de im-

portante sume alocate de stat sub formă de credite cu dobîndă foarte redusă și chiar fără dobîndă, însă toate acestea trebuie să fie plătite, rambursate la scadență. Numeroase gospodării consolidate au renunțat să mai facă apel la credite din partea statului și își alocă singure fondurile necesare lărgirii însemnate a avutului obștesc.

Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, toți țărânii colectivități trebuie să se îngrijească de creșterea cit mai rapidă a avutului obștesc, ca principala cale de sporire a veniturilor gospodăriilor, de întărire a puterii lor economice, de ridicare a bunăstării materiale a colectivităților (aplauze).

O mare atenție trebuie acordată folosirii chibzuite a fondului de zii-muncă de care dispune fiecare gospodărie, combătîndu-se risipa, cheltuirea lor pentru activități neproductive sau stabilirea unui număr prea mare de zii-muncă pentru diferite treburi administrative. Un număr exagerat de zii-muncă se alocă în momentul de față președinților, brigadierilor și contabililor din gospodării. În regiunea Dobrogea, spre exemplu, în 1961 numărul mediu de zii-muncă pe un colectivităș a fost de 195, în timp ce zilele-muncă alocate președinților în medie pe regiune au fost de 711; în regiunea Banat, la 187 zile-muncă medie pe un colectivităș, s-au alocat președinților 572 zile-muncă.

Asemenea situații arată că actualele norme de retribuire a președinților, brigadierilor și contabililor din gospodării colective sînt necorespunzătoare, deoarece determină disproporții nejustificate între veniturile acestora și veniturile colectivităților. Aceasta creează o situație neplăcută pentru președinte, îi scade autoritatea, îl rupe de masa colectivităților, în rîndul cărora se pot crea nemulțumiri justificate. Situația a fost sesizată de numeroși președinți de gospodării colective. Fără îndoială că pentru munca lor de mare răspundere, președinții trebuie să primească un număr de zile-muncă în plus peste media realizată de colectivități, fără însă ca aceasta să ducă la exagerări. Este necesar ca normele existente să fie revăzute în cel mai scurt timp și să se adopte o reglementare mai justă a acestei probleme (aplauze).

În ultimii ani în majoritatea gospodăriilor colective s-a încetățenit metoda de a se acorda periodic colectivităților avansuri bănești pentru zii-muncă, ceea ce dă acestora posibilitatea să obțină venituri în tot cursul anului. În 1961, aproape 2.300 de gospodării colective au acordat membrilor lor asemenea avansuri, care în primele trei trimestre ale anului s-au ridicat la aproximativ 900 de milioane lei. Aceasta reprezintă o formă foarte avantajoasă de retribuire a muncii în gospodăria colectivă.

Calea cea mai importantă de asigurare a fondurilor necesare pentru plata periodică a avansurilor în bani o constituie contractarea de produse agricole cu întreprinderile statului, care acordă gospodăriilor colective arvine și credite în contul producției contractate, astfel încît acestea să primească însemnate sume de bani chiar din primele luni ale anului. În 1961, statul a acordat gospodăriilor colective sub formă de arvine și credite pentru contractări de cereale, legume, carne și alte produse — în afara creditelor de producție și de investiții — suma de 1,1 miliarde lei iar pentru anul 1962 s-a prevăzut în același scop suma de aproape 2 miliarde lei.

Este necesară îmbunătățirea sistemului de arvine și credite și elaborarea unei reglementări unitare a sistemului de avansuri pentru zii-muncă pe baza experienței gospodăriilor frumtase, spre a se asigura colectivităților venituri bănești regulate în tot cursul anului.

Izvorul principal de venituri pentru țărânii colectivități este munca în gospodăria colectivă. Mijloacele de producție de care dispun gospodăriile colective, suprafețele întinse de teren, sprijinul din partea stațiunilor de mașini și tractoare, îndrumarea tehnică și organizatorică pe care o dau cadrele de specialiști, ajutorul material și financiar acordat de stat, creează condițiile cele mai favorabile pentru ca fiecare gospodărie să realizeze venituri crescînde și să asigure o retribuție tot mai mare a muncii colectivității.

În afară de veniturile primite pentru munca în gospodăria colectivă, țărânii colectivități mai au în gospodăria personală 862.000 hectare teren agricol, peste 1 milion vaci, peste 2 milioane porci, circa 5,5 milioane oi, circa 30 milioane păsări, ceea ce le aduce însemnate venituri suplimentare. Trebuie acordată o mare importanță folosirii din plin a gospodăriei personale pentru sporirea la maximum a producției de carne, lapte, păsări, ouă, legume, fructe și altele, în scopul completării nevoilor proprii ale familiilor de colectivități și creării de disponibilități, care să fie valorificate în principal pe calea contractelor cu statul.

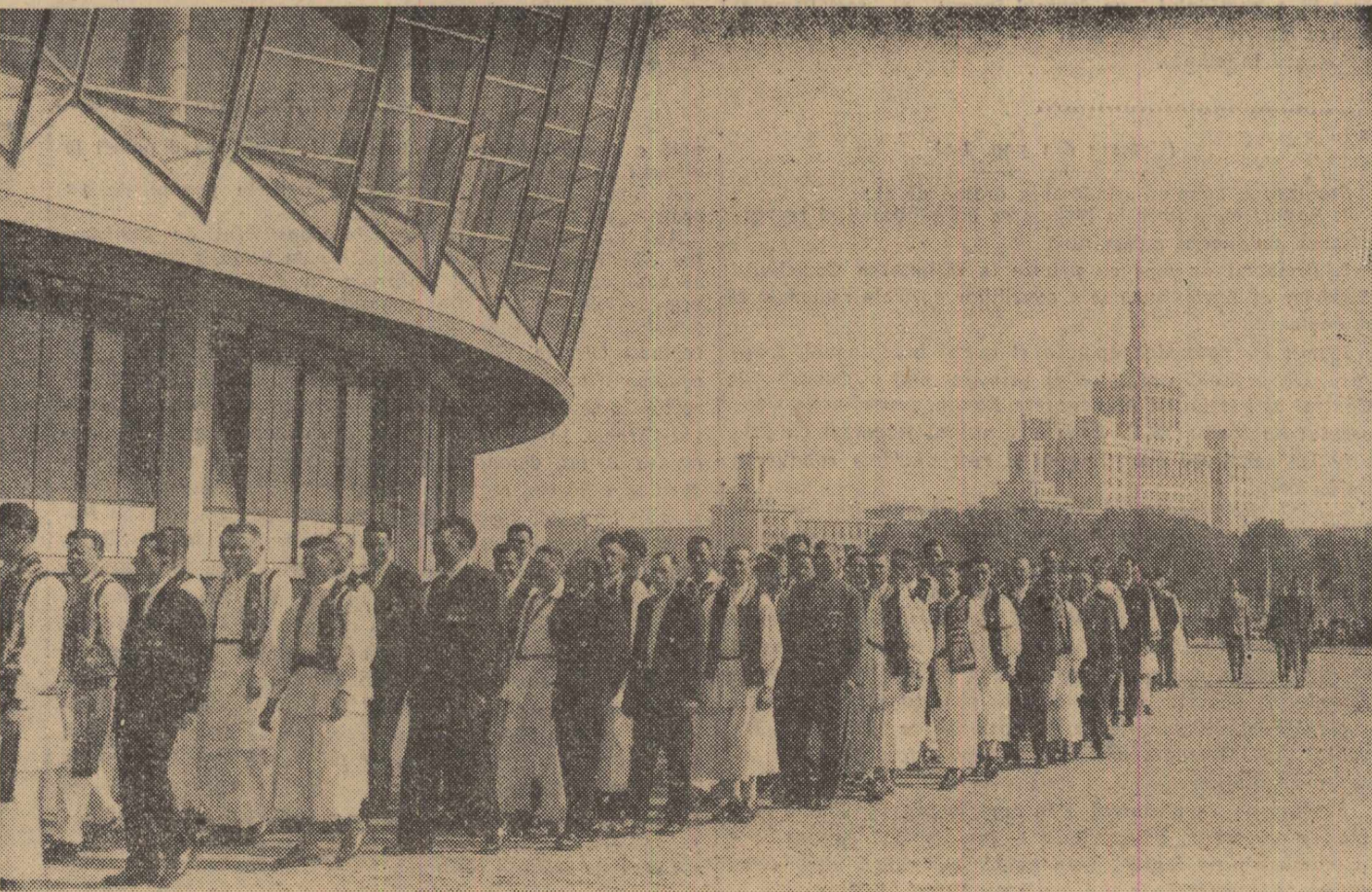
O problemă importantă este asigurarea existenței materiale la bătrînețe sau în caz de invaliditate. În legătură cu aceasta, s-au purtat discuții în adunările generale și s-au pus numeroase întrebări cu ocazia constituirii noilor gospodării colective.

Cum trebuie asigurată, la sate bătrînețe și invaliditatea? Această întrebare, ce preocupă în mod justificat pe colectivități bătrîni ca și pe cei tineri, care știu că va veni un timp cînd și ei vor fi bătrîni, trebuie să primească răspuns. Fără îndoială, dragostea copiilor pentru părinți este un sentiment firesc, iar grija față de părinți va fi întotdeauna o îndatorire a lor. Nu se poate însă trece cu vederea că tinerii își întemeiază propriile lor familii, au la rîndul lor copii, au griji și sarcini sporite; pe de altă parte, este întru totul legitimă dorința bătrînilor de a avea propriile lor mijloace de existență. Statutul model al gospodăriei colective prevede posibilitatea creării unui fond pentru ajutorarea bătrînilor sau a celor care nu mai pot munci. De mai multă ani, unele gospodării colective au și început să aplice, cu bune rezultate, sisteme proprii de ajutorare a bătrînilor și a celor inapți de muncă. La gospodăria din Grindu, regiunea București, Olina din Dobrogea, Salonta și Mădăraș din Crișana, colectivități bătrîni primesc în fiecare an, în medie, între 250—400 kg. cereale, în afară de legume, cartofi și alte produse, precum și anumite sume de bani.

Terminarea colectivizării agriculturii și întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective face cu puțință să fie elaborat cu participarea colectivităților înșiși, un sistem unitar de asigurare materială la bătrînețe și în caz de invaliditate, care să garanteze tuturor țărănilor colectivități o bătrînețe liniștită, fără griji (aplauze).

producție, stabilește măsurile cele mai indicate, dă directive și dispoziții obligatorii pentru comitetele executive ale statului popular, pentru consiliile agricole regionale și raionale.

El va îndruma munca de întărire economico-organizatorică a gospodăriilor colective și va conduce activitatea de producție și economică a gospodăriilor de stat și a stațiunilor de mașini și tractoare; va colabora cu Comitetul de Stat al Planificării la elaborarea planurilor anuale și de perspectivă pentru întreaga agricultură; va îndruma activitatea de cercetare științifică din domeniul agriculturii și va organiza introducerea și generalizarea în producție a realizărilor științelor și practicii

Spre sala unde au loc lucrările sesiunii

întărite din țara noastră și de peste hotare; va răspunde, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului, pentru pregătirea de cadre agricole superioare, va asigura pregătirea cadrelor agricole medii, justa repartizare a specialiștilor în producție.

Consiliul Superior al Agriculturii își va desfășura activitatea pe secțiuni, corespunzător principalelor ramuri și probleme ale agriculturii — fond funciar, cereale și plante tehnice, hortivicultură, creșterea animalelor, mecanizarea agriculturii, învățămînt și propagandă, gospodării agricole de stat.

Consiliul Superior va avea o comisie pentru coordonarea și elaborarea planului de dezvoltare a agriculturii și pentru problemele economice.

Consiliile agricole regionale și raionale vor fi alcătuite din ingineri agronomi, zootehnicieni, medici veterinari, ingineri mecanizatori din unitățile agricole de producție și stațiunile experimentale, președinți de gospodării colective, frunțași în producție. Ele vor răspunde de conducerea agriculturii pe plan regional și raional potrivit cu directivele și dispozițiile Consiliului Superior al Agriculturii și ale comitetelor executive ale statului popular.

Dezbaterile în Consiliul Superior al Agriculturii și în Consiliile agricole regionale și raionale a celor mai înaintate metode agro-technice, izvorite din rezultatele cercetărilor științifice și din practica înaintată, va permite un larg și sistematic schimb de

Tovarăși,

În scopul asigurării gospodăriilor colective cu cadre de specialiști, C.C. al P.M.R. și Consiliul de Miniștri au hotărît redistribuirea cadrelor cu studii superioare agricole, astfel ca majoritatea covârșitoare a inginerilor agronomi, zootehniciști și medicilor veterinari să fie repartizați în unitățile agricole de producție.

Aceste măsuri vor asigura încadrarea gospodăriilor de stat în medie cu cel puțin 5 specialiști cu studii superioare agricole și a fiecărei gospodării colective cu un inginer agronom; un medic veterinar va deservi 3—4 gospodării colective.

Încă în acest an, în gospodăriile de stat vor lucra 3.200 de specialiști, în gospodăriile colective circa 6.000, în S.M.T. — 600, iar la circumscripțiile veterinare — 1.600, ceea ce reprezintă peste 76% din specialiștii cu studii superioare. Inginerii agronomi, zootehnicieni, medicii veterinari, lucrînd permanent în gospodăriile colective sau de stat, vor avea în față un cîmp larg de activitate creatoare; aici își vor putea perfecționa și aplica pe scară largă cunoștințele căpătate în anii de studii.

Inginerii și medicii veterinari care trec în unitățile de producție, vor primi în continuare salariul tarifar pe care l-au avut la locul lor de muncă, precum și indemnizații lunare pînă la mutarea familiilor; toți specialiștii din gospodăriile agricole colective și din gospodăriile agricole de stat beneficiază de concedii de odihnă, alocăte de stat pentru copii, pensie. Pentru copiii inginerilor agronomi și al celorlalți specialiști din unitățile de producție, care învață în școli medii și superioare, se vor acorda burse și locuri în cămine pe toată durata școlarizării (aplauze).

Comitetele executive ale statului popular, organele și organizațiile de partid au datoria să asigure locuințe corespunzătoare acestor specialiști și familiilor lor. Este bine venită și trebuie încurajată inițiativa gospodăriilor colective din numeroase comune ale regiunilor București, Dobrogea și altele, care au prevăzut în planurile lor construirea de locuințe pentru specialiști.

Redistribuirea cadrelor agricole și trimiterea a numeroși specialiști la sate constituie un mare sprijin dat țărânimii colectiviste. Dar a crede că problemele mari ale agriculturii în noua etapă a dezvoltării ei pot fi rezolvate numai cu forțele specialiștilor ar însemna a nu vedea întreaga importanță și complexitate a acestor probleme. Într-un fel se mucea în mica gospodărie individuală și altfel se muncește în gospodăria mare socialistă. În noile condiții ale agriculturii socialiste trebuie muncit într-un mod nou, mai productiv, corespunzător cu îndrumările științei agricole.

Îmbunătățirea organizării și conținutului învățămîntului agricol

În ultimii 15 ani au fost pregătite pentru agricultură peste 14.000 de cadre cu studii superioare, 25.000 de cadre tehnice medii și peste 100.000 de mecanizatori și alți muncitori calificați prin școli profesionale și cursuri de calificare. În prezent în școlile agricole și institutele agronomice învață cca. 50.000 de elevi și studenți.

Trebuie temeinic îmbunătățite organizarea și conținutul învățămîntului agricol de toate gradele.

În vederea asigurării pînă în anul 1970 a necesarului de aproape 59.000 de cadre tehnice-agricole cu o pregătire medie, față de circa 21.000 cite sînt în prezent, învățămîntul mediu agricol va trebui să capete o largă dezvoltare, creîndu-se pe lîngă gospodăriile agricole de stat și stațiunile experimentale o rețea de școli tehnice agricole cu durata de 4 ani, în care se vor primi absolvenți ai școlilor de 7 (8) ani. La întocmirea planurilor și programelor de învățămînt se va avea în vedere ca elevii să primească temeinice cunoștințe practice, încît, după absolvirea școlii, să devină ajutoare directe ale inginerilor agronomi și zooveterinariilor.

Pentru îndrumarea și conducerea calificată a tuturor ramurilor agriculturii va trebui să pregăim în aceeași perioadă 9.400 de cadre cu studii agricole superioare, pe lîngă cele cca. 14.100 existente. Vom dispune astfel de cca. 23.500 de specialiști ceea ce ne va permite să încadrăm fiecare gospodărie agricolă de stat în medie cu 7 cadre, iar fiecare gospodărie colectivă cu 3 cadre cu studii superioare agricole.

Consiliul Superior al Agriculturii și Ministerul Învățămîntului vor trebui să procedeze neîntîrziat la reexaminarea și îmbunătățirea planurilor și programelor de învățămînt, asigurînd ca noul an școlar 1962—1963 să se desfășoare pe baza programelor revizuite.

Tovarăși,

Sesiunea noastră are loc în ajunul marelui sărbătorii a solidarității internaționale a celor ce muncesc — ziua de 1 Mai — pe care muncitorii, țărânii, intelectuali, masele largi ale oamenilor muncii o întîmpină cu noi și remarcabile succese în toate domeniile construcției socialiste.

experiență, cunoașterea și generalizarea celor mai bune rezultate obținute în producție, găsirea celor mai eficiente căi de sporire a producției agricole.

În scopul asigurării unei conduceri îndrumări și coordonări unitare a întregii activități științifice din agricultură, se va înființa Institutul Central de Cercetări Agricole. El va elabora planul unic de cercetări, concentrînd forțele științifice asupra celor mai actuale probleme ale agriculturii cum sînt: crearea unor noi soiuri de plante și rase de animale mai productive, stabilirea metodelor agrozootehnice înaintate care să asigure valorificarea rezervelor de creștere a producției din gospodăriile de stat și colective, perfecționarea continuă a tractoarelor și mașinilor agricole. Cercetătorii din domeniul economiei agra-re trebuie să studieze temeinic problemele de organizare și retribuție a muncii, căile de creștere a eficienței economice a investițiilor, de ridicare a productivității muncii și reducere a prețului de cost al producției agricole.

Înfăptuirea măsurilor propuse va duce la lărgirea atribuțiilor lor, creșterea inițiativelor și a răspunderii conducerii unităților agricole socialiste, a organelor locale de partid și de stat, pentru rezolvarea competenței, la timp și în bune condiții, a problemelor producției, pentru întărirea continuă a unităților agricole.

Fiecare țărăn colectivităș, întreaga masă a țărânimii colectiviste trebuie să fie pe deplin pregătită pentru a munci în felul acesta nou, să-și însușească temeinice cunoștințe agrotechnice privind diferite ramuri ale producției agricole.

Organizarea învățămîntului agrozootehnic pentru masele largi de țărani colectivități este una din cele mai importante și urgente sarcini ale momentului de față.

În ultimii ani s-a acumulat în această privință o experiență pozitivă, numărul țărănilor cuprinși în învățămîntul agrozootehnic fiind de peste 570.000. Este necesar ca încă în acest an, în perioada dintre terminarea lucrărilor agricole de toamnă și începerea lucrărilor de primăvară, să se treacă la organizarea de cursuri agrozootehnice de masă pentru țărânii colectivități cu durata de 3 ani.

Programele și manualele pentru aceste cursuri vor trebui elaborate de cele mai competente cadre din toate ramurile agriculturii. Lecțiile vor fi predate de specialiști agricoli. Țărânimia noastră colectivităș este dornică să-și îmbogățească cunoștințele și va primi cu bucurie și satisfacție hotărîrea privind organizarea învățămîntului agrozootehnic de masă. Nu ne îndoiim că rezultatele acestui învățămînt vor fi deosebit de rodnice, că el va contribui la înrădăcinarea în practica agricolă a metodelor științifice avansate, la sporirea productivității muncii agricole.

O dată cu aceasta trebuie să ne preocupăm de pregătirea agrozootehnică a elevilor din clasele V—VII (VIII) a școlilor de cultură generală din mediul sătesc. Un început s-a făcut în această privință încă din anul 1959. Ar fi înțeles că din noul an școlar să se predea în ultimele clase ale tuturor școlilor elementare de la sate începînd cu cl. V-a, „Agricultura”, obiect căruiu să i se rezerve un loc de seamă în cadrul procesului de învățămînt (aplauze).

Vor trebui întocmite manuale care să cuprindă un ansamblu de cunoștințe de bază din toate ramurile agriculturii, în strînsă legătură cu experiența înaintată, cu progresele științei agricole. În predarea altor obiecte — științe naturale, chimie, precum și în problemele de matematică trebuie să se reflecte mai din plin preocupările legate de dezvoltarea agriculturii socialiste.

Predarea problemelor agriculturii va cere eforturi și o pregătire corespunzătoare din partea cadrelor didactice din mediul rural.

Ministerul Învățămîntului, în colaborare cu Consiliul Superior al Agriculturii, vor trebui să se îngrijească atît de ridicarea nivelului de cunoștințe agricole al cadrelor didactice care activează în prezent în învățămînt, cît și de o temeinică pregătire agrozootehnică a viitoarelor cadre de învățători și profesori, formate în institutele pedagogice și universități.

Învățămîntul în institutele agronomice se va organiza în așa fel încît în fiecare an practica în producție a studenților să se facă în funcție de calendarul muncilor agricole. Studenții vor participa direct la efectuarea acestor munci, practica organizîndu-se în unitățile agricole de producție și în stațiunile experimentale multilaterale dezvoltate.

Pentru a asigura o exploatare rațională și economică a parcului de mașini și a efectua lucrări de înaltă calitate, este necesar să dispunem în 1970 de peste 150.000 de mecanici agricoli, față de 53.000 cîți avem în prezent, circa 4.000 de maștri mecanici, față de 1.500 și 3.000—3.500 de ingineri mecanici, față de 1.300 existenți.

Pentru creșterea numărului de mecanici agricoli în ritmul corespunzător înestrării agriculturii cu mașini, este necesar să se lărgescă sistemul de școli profesionale cu durata de 3 ani, pe lîngă stațiunile de mașini și tractoare, uzine de reparații și gospodării agricole de stat; se va crea de asemenea un număr de centre școlare în afara acestor unități, situate în zonele cu un pronunțat caracter cerealelor, unde e nevoie mai mare de mecanici agricoli.

Școlile de maștri mecanici vor trebui să asigure ca în 1970 să existe cite un maistru la fiecare secție și atelier de reparații la gospodăriile de stat, iar la stațiunile de mașini și tractoare cite unul la fiecare 50 de tractoare.

Acestea sînt în linia mari problemele care stau în fața agriculturii în noua etapă de dezvoltare. Sintem convinși că țărânimia muncitoare, specialiștii agricoli, activul de partid și de stat, vor munci cu avînt și abnegație pentru ridicarea continuă a agriculturii socialiste, pentru înflorirea patriei (aplauze îndelungate).

Cauza păcii și socialismului este de neînvins

Poporul romîn se poate mindri că prin munca sa creatoare, prin încheierea colectivizării agriculturii, prin rezultatele dobîndite în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale își aduce contribuția la creșterea forțelor sistemului socialist mondial.

Cu minunate realizări întîmpină ziua de 1 Mai și popoarele celorlalte țări socialiste frățești. Socialismul se afirmă ca sistemul social tînr, plin de vigoare și forțe creatoare, care se dezvoltă într-un ritm furtunos. Înfăptuind marelui Program al P.C.U.S., poporul sovietic construiește victorios comunismul. Nu este departe momentul cînd U.R.S.S. va întrece și lăsa în urmă S.U.A., cînd sistemul mondial socialist va depăși sistemul capitalist în domeniul producției de bunuri materiale, demonstrînd astfel întregii lumi superioritatea comunismului — orînduirea care instaurează pe pămînt Pacea, Munca, Libertatea, Egalitatea, Frăția și Fericea tuturor popoarelor (aplauze puternice).

De 1 Mai clasa muncitoare internațională, oamenii muncii de pretutîndeni, popoarele de pe întregul glob pămîntesc își manifestă hotărîrea de luptă pentru salvagardarea păcii, pentru realizarea năzuinței lor de progres social și viață mai bună, pentru înnoirea lumii.

Niciodată problema păcii nu a fost atît de arzătoare pentru întreaga omenire ca în zilele noastre. În lumea de azi s-au acumulat stocuri de arme cu asemenea putere nimicitoare încît o scînteie poate provoca un incendiu mondial de proporții fără precedent, o catastrofă termucleară care ar șterge de pe fața pămîntului țări și popoare întregi, ar pricinui distrugerii practic incalculabile. Se impune de aceea înțelegere și chibzuință în politică, cea mai mare grijă pentru întărirea păcii și eliminarea pericolului care planează asupra popoarelor — și de la înțelegerea acestei necesități trebuie să pornească orice guvern, orice om de stat cu sentimentul răspunderii față de propriul popor și față de toate popoarele.

Merite deosebite și-a cîștigat în fața popoarelor, U.R.S.S. care luptă cu o energie și cu un spirit de inițiativă neobosit pentru unirea forțelor păcii și statornicirea principiilor coexistenței pașnice.

Împreună cu celelalte țări socialiste și R.P. Romînă își aduce contribuția la cauza apărării păcii, militează cu perseverență pentru dezarmarea generală și totală, pentru soluționarea pașnică a problemelor litigioase, pentru dezvoltarea colaborării și apropierea între popoare.

Poziția țărilor socialiste, pătrunsă de grijă pentru destinele popoarelor, își găsește o nouă ilustrare la conferința de la Geneva, unde reprezentanții lor depun cu tenacitate toate eforturile pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale, ca problemă cheie a apărării păcii.

Republica Populară Romînă sprijină cu hotărîre proiectul de

(Continuare în pag. a 4-a)

Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. a 3-a)

tratat prezentat la conferința de la Geneva de U.R.S.S. — program realist și eficient, care prevede măsuri precise și atotcuprinzătoare de dezarmare, cu aplicarea, etapă cu etapă, a unui riguros control internațional.

Țările socialiste nu și-au făcut niciodată iluzia că drumul spre dezarmare va fi neted. Chiar în această fază de început a conferinței reprezentanții puterilor occidentale au ridicat nu puține obstacole în calea tratativelor — încercări de a tergiversa abordarea concretă a problemelor de fond și de a abate lucrările spre aspecte lătralnice și discuții sterile. Proiectul de tratat prezentat de S.U.A. conferinței nu aduce, din păcate, elemente noi, menținând ideea inacceptabilă a controlului în condițiile cursei nestingherite a înarmărilor și a inspecțiilor teritoriale în țările socialiste, ceea ce ar însemna o legalizare a spionajului militar.

După cum vă este cunoscut, chiar zilele acestea, sfidând cerințele opiniei publice mondiale jubitoare de pace și respingând memorandumul statelor neutre în problema încetării experiențelor atomice — memorandum acceptat ca bază de tratative de țările socialiste — S.U.A. au reluat experiențele cu arma nucleară în atmosferă. Nici un fel de argumente nu pot acoperi în fața popoarelor contradicția flagrantă dintre declarațiile pe care le fac reprezentanții puterilor occidentale că doresc dezarmarea și hotărârea de reluare a experiențelor nucleare, dintre vorbele acestora la Geneva despre pace — și ecoul exploziilor atomice din Pacific.

Prin reluarea experiențelor, S.U.A. își asumă în fața întregii omeniri răspunderea unei noi intensificări a înarmărilor atomice. Uniunea Sovietică a arătat că nu va admite ca S.U.A. să-și creeze prin noua serie de experiențe avantaje militare și că va fi nevoită să răspundă la acestea prin efectuarea de experiențe proprii, pentru întărirea securității sale și a celorlalte țări socialiste.

Cine este interesat în declanșarea unei noi faze a înarmărilor nucleare? Poporul american sau celelalte popoare din țările N.A.T.O., care suportă pe umerii lor povara unor uriașe cheltuieli militare? Desigur că nu. Într-un studiu publicat de o revistă americană de politică internațională, se arată că „omenirea cheltuiește 14 milioane de dolari pe oră pentru armamente și armată. Dacă acești bani ar fi folosiți în scopuri pașnice venitul mediu anual în numărul de 1 miliard 200 milioane de oameni, care obțin mai puțin de 100 dolari pe an, ar putea fi mai mult decât dublat, s-ar putea construi locuințe pentru 240 milioane de familii în țările slab dezvoltate... Ar putea fi înălțată foamea în rândurile celor 3 miliarde locuitori ai pământului și cei bolnavi ar putea primi îngrijire medicală. Dacă s-ar pune capăt cursei înarmărilor un număr de 75 milioane oameni ar putea trece la muncă pașnică”.

În cursa înarmărilor sunt interesate numai marile trusturi capitaliste, care obțin din aceasta profituri uriașe. Chiar în ziua în care delegația americană a prezentat conferinței de la Geneva un proiect de tratat cu privire la dezarmare, Camera reprezentanților a S.U.A. a adoptat un buget militar record pentru timp de pace, care prevede cheltuieli în scopuri militare de peste 55 miliarde dolari.

Pe lângă comenzile de armament, cursa înarmărilor dă monopoluri și numeroase alte forme de a storce dividende de miliarde.

Există un vechi dicton care spune că timpul e bani; dar afaceriștii care speculează isteria războinică au descoperit că și spaima e bani, că și din ea se pot scoate dolari. Recent, o știre arată că în laboratoarele universităților din Chicago și din Texas se lucrează de zor la prepararea unor „pastile antiatomice”; s-a făcut mare reclamă, s-au obținut credite, presa a publicat articole cu titlul „luați o pilulă și veți face față bombelor”. E drept, directorul unuia din institutele de cercetări care lucrează la acestea a făcut o declarație în care arăta: „oamenii care cunosc această activitate spun că mai degrabă și-ar sapa o groapă decât să se bizuie pe rețetele noastre” — dar, „în definitiv, cu nimic sau fără nimic, e la fel, iar o groapă cere și timp s-o sapi”.

Există o „rețetă” eficientă împotriva primejdiilor războiului atomic, un mijloc sigur de securitate pentru oricare popor; lichidarea armamentelor, interzicerea armelor de exterminare în masă! (aplauze).

Întind cursa înarmărilor, S.U.A. și aliații lor din N.A.T.O. urmăresc să obțină superioritatea militară asupra țării lagărului socialist.

Țările socialiste nu amenință pe nimeni; dar ele se îngrijesc permanent de asigurarea capacității lor de apărare și posedă tot ce este necesar pentru a da o ripostă zdrobitoare oricărui agresor (aplauze).

În problema lichidării rămășițelor celui de-al doilea război mondial, poziția țării noastre, ca și a celorlalte țări socialiste, este bine cunoscută: trebuie încheiat Tratatul de pace german, asigurându-se pe această bază transformarea Berlinului occidental într-un focar de încordare și o sursă de primejdii pentru pace, într-un oraș liber, demilitarizat, cu o atmosferă curățită de miasmele războiului rece (aplauze).

Esențial pentru rezolvarea acestei probleme este să se pornească de la faptul istoric al existenței celor două state germane, să se asigure stricta respectare a suveranității R.D. Germane și să se pună capăt regimului de ocupație din Berlinul occidental. Până acum, în cursul tratativelor sovieto-americane care se desfășoară de mai mult timp, s-au conturat anumite progrese; Uniunea Sovietică s-a situat consecvent la aceste tratative pe poziții constructive. Dacă din partea S.U.A. s-ar menține în continuare acele tendințe care denotă o poziție mai rațională, ar fi posibil să se ajungă la rezultate pozitive, în interesul păcii și micșorării încordării internaționale.

În întreaga lume câștigă teren ideea că la destinarea internațională ar aduce o importantă contribuție realizarea unor acorduri regionale, inclusiv crearea unor zone demilitarizate.

Propunând în 1957 realizarea unei înțelegeri internaționale între statele balcanice, guvernul R.P. Romine a militat continuu pentru transformarea Balcanilor și Adriaticii într-o regiune a relațiilor de bună vecinătate, pace și colaborare. (aplauze). Aceste propuneri s-au bucurat de sprijinul statelor socialiste din Balcani, au găsit o largă aprobare în opinia publică din celelalte țări balcanice și continuă să se afle în actualitatea vieții politice a acestora.

Spre regretul nostru, cercurile conducătoare din Grecia și Turcia continuă să aibă o poziție negativă față de aceste propuneri. În ultimul timp puterile occidentale împing tot mai mult aceste țări pe panta înarmărilor și războiului rece. Insula Creta este transformată într-o bază de rachete a N.A.T.O.; se țin lant vizitele conducătorilor militari ai N.A.T.O.; flota a 6-a americană și-a găsit ca loc de exerciții vecinătatea țărmurilor Greciei.

Cine are nevoie de încordare și material inflamabil în această parte a lumii, cui servesc acțiunile contrarii intereselor destinderei? Ce aduc ele acestor țări decât creșterea povărilor legate de cursa înarmărilor și, desigur, riscul de a se vedea antrenate în aventură războinică? În cursul ultimilor 10 ani, Grecia a cheltuit în scopuri militare 40 de miliarde de drahme (peste 1,3 miliarde de dolari); în prezent numai cheltuielile militare directe înghit 49 la sută din bugetul ei, iar pentru 1962 se prevede un deficit bugetar de peste 4 miliarde 700 milioane drahme. Concomitent cu creșterea cheltuielilor militare, care se vor cifra la 6 miliarde drahme, va spori și suma totală a impozitelor pe venituri și a impozitelor indirecte percepute de la oamenii muncii — cu peste un miliard de drahme față de 1961.

În Turcia, potrivit declarațiilor secretarului general al partidului popular republican, deficitul bugetului a ajuns la suma astronomică de 1.200.000.000 lire turcești. Chiar zilele acestea ziarul turc „Vatan” descria astfel situația din țară: „Industria este aproape inexistentă. Starea agriculturii se înrăutățește continuu. Datoriile externe sînt mai mari decât „datoriile de stat” ale imperiului otoman. Petrolul, care din toate bogățiile subsolului țării poate deveni cea mai rentabilă sursă de venituri, se află în stăpînirea monopolistă a societăților străine. O treime din buget este folosită pentru achiziționarea de armament, pe care ni-l vind aliații din N.A.T.O. Turcia nu va fi salvată de acordarea pe datorie a surplusurilor produselor agricole americane, de vasele învechite din efectivul flotei engleze sau de construirea în cele mai critice regiuni a platformelor și bazelor de lansare a rachetelor”.

Este departe de noi orice intenție de a ne amesteca în treburile interne ale altora, dar socotim util ca opinia publică din țara noastră să cunoască aceste stări de lucruri. Sperăm

că în cele din urmă, în relațiile interbalcanice se va impune înțelegerea intereselor comune ale popoarelor din această parte a lumii, dornice de pace, liniște și prosperitate (aplauze).

Linia încordării, linia militarismului, oricâte profituri ar aduce cercurilor interesate în războiul rece, nu contribuie la înlăturarea bolilor de nelecuit care macină capitalismul, ci le agravează. În lumea capitalistă se succed la scurte intervale de timp crize economice, mari capacități de producție sînt nefolosite, inflația crește, se adîncesc deficitele bugetare.

Sub diferite forme se întetește ofensiva monopolurilor împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii, se intensifică exploatarea clasei muncitoare. Somajul condamnă la mizerie permanentă milioane de oameni dornici de muncă, iar cei ocuzați în producție sînt loviți de creșterea continuă a costului vieții.

Grea este și situația țărănimii. În țările capitaliste are loc concentrarea pămînturilor aparținînd gospodăriilor mici și mijlocii în mina marilor gospodării capitaliste. Într-un raport prezentat Bundestaagului se arată că în R.F.G., „concentrarea în domeniul agriculturii a dus la o schimbare considerabilă a structurii gospodăriilor agricole. Din 1949, numărul gospodăriilor dispunînd de 0,5 hectare pînă la 10 hectare s-a redus cu circa 400.000”. În Italia, după cum a arătat președintele Uniunii Naționale a țăranilor italieni, în ultimii ani peste un milion de țărani au trebuit să-și părăsească pămînturile, plecînd în pribegie pentru a-și căuta mijloace de trai.

Mai bine de jumătate din totalul suprafeței agricole din America Latină este stăpînită de un mic grup de mari proprietari, reprezentînd doar 1,5 la sută din totalul celor ce se ocupă cu agricultura. Din totalul gospodăriilor țărănești din Argentina, 72 la sută lucrează pămînt care nu le aparține; în statul Ecuador venitul pe o zi al unei familii de țărani în-dienzi de patru persoane este mai mic decît alocația de întreținere prevăzută de guvern pentru un cal al armatei, iar în asemenea condiții trăiesc 1.200.000 de oameni. Aceasta, în timp ce faimosul trust „United Fruit Company” obține numai dintr-o singură țară — Guatemala — un profit anual de peste 40 de milioane de dolari! Se înțelege că ce popoarele acestor țări spun că ele au nenorocul de a fi prea departe de dumnezeu și prea aproape de Statele Unite!

Boile care macină sistemul capitalist se dovedesc de nelecuit. În ciuda tuturor eforturilor pe care le fac apologetii capitalismului, felurile „trusturi ale creierului” și „Birouri de strategie psihologică” pentru a-l ascunde racilele și a-l înfrumuseța în ochii popoarelor, se înmulțesc recunoașterile pline de amărăciune că Occidentul pierde o bătălie hotărîtoare — lupta pentru mințile oamenilor. Cum să convingi oamenii că-i mai bună societatea împărțită în exploatare și exploatați, unde huzurul unui mănunchi de oameni se clădește pe lipsurile și suferințele celor mulți, unde muncitorul este jefuit de capitalist și țăranul robește pe pămînt străin, cum să convingi că este mai bună ordinea care nu dă oamenilor muncii altă alegere decît a munci pentru îmbogățirea bancherilor și latifundiarilor sau a pieri de foame și lipsuri. Aceasta e la fel cum ai încerca să convingi pe cineva că este mai bine să-și bătîn și bolnav decît tînar și sănătos!

Astăzi ideile socialismului, ideile marxism-leninismului cuceresc tot mai mult conștiința popoarelor. În ciuda oricăror opreliștii ele se răspîndesc neconștient, crește puterea lor de atracție, căci ele exprimă interesele vitale ale popoarelor, cerințele mersului înainte al omenirii (aplauze puternice).

În lumea de azi, imperialismul nu mai poate hotărî după bunul său plac soarta popoarelor. Recent, președintele S.U.A., dl. Kennedy, spunea: „Trebuie să respingem teoriile supra-simpliste despre viața internațională — teoria că puterea Americii este nelimitată sau că misiunea Americii este de a transforma lumea după chipul și asemănarea ei”. Aceasta corespunde realității și cu o astfel de afirmație nu poți, desigur, să nu fii de acord. Important însă ar fi ca și în acțiunile practice, în problemele politicii mondiale, ale dreptului popoarelor de a dispune singure de propria lor soartă să nu se mai pornească de la asemenea teorii supra-simpliste, cum le denumesc dl. Kennedy. Aceasta ar fi numai în interesul păcii și colaborării internaționale.

În epoca noastră superioritatea în raportul de forțe este de partea socialismului, care devine factorul hotărîtor al dezvoltării istorice. Unitatea de nezdruccinat a țărilor socialiste, unitatea și coeziunea partidelor comuniste și muncitorești sub steagul marxism-leninismului și al internaționalismului proletar este principala chează și a creșterii și întăririi forțelor păcii, democrației și socialismului în lumea întreagă. (aplauze puternice).

O uriașă forță a contemporaneității este mișcarea de eliberare a popoarelor. Un miliard și jumătate de oameni s-au eliberat din lanțurile robiei coloniale; numai în ultimii 7 ani și-au cucerit independența politică 30 de state. Crește avîntul luptei popoarelor din țările Americii Latine, însușite de exemplul Cubei eroice, pentru eliberarea din dependența străină. Acordul de la Evian dintre Franța și Republica Algeria a însemnat o mare victorie a popoarelor algerian și francez, a mișcării de eliberare și a cauzei păcii. La orice mijloc de resurse puterile coloniale, lupta de eliberare a popoarelor, dreptul lor la autodeterminare nu mai pot fi reprimite, rînduindu-le colonialiste sînt definitiv condamnate de istorie.

În lumea capitalului se intensifică lupta clasei muncitoare și țăranimii pentru drepturile lor vitale, pentru democrație și un trai mai bun; mișcarea mondială pentru pace cuprinde pături populare din cele mai largi. Mărețul proces de transformare revoluționară a societății, mersul înainte al omenirii este realitatea fundamentală a timpurilor noastre.

Socialismul și comunismul sînt de neînvinși. Azi stă în puterea popoarelor ca luptînd strîns unite, umăr la umăr, să-și îndeplinească cele mai scumpe năzuințe ale lor: pacea trainică, libertatea și fericirea celor ce muncesc! (aplauze puternice, prelungite).

Tovarăși,

Sesiunea de față va rămîne înscrisă pentru todeauna în analele istoriei noastre. Victoria socialismului la sate va exercita o profundă îniriire asupra tuturor domeniilor vieții socio-economice a țării, va da un puternic avînt muncii creatoare a poporului nostru pentru desăvîrșirea construcției socialismului.

Noi cel prezenți în această sală ne vom reaminti cu îndreptățită mîndrie că am luat parte la lucrările forului suprem al puterii de stat din țara noastră, consacrate acestor victorii.

Să ne dăm toate forțele și cunoștințele, să muncim cu pasiune și elan revoluționar pentru a face patria noastră iubită tot mai fericită și îmbelșugată, mergînd cu pași siguri, sub conducerea încercată a partidului, pe drumul însoțit al socialismului! (aplauze puternice, prelungite, urale; asistența în picioare, ovacionează îndelung).

(Urmare din pag. 1-a)

Sesiunea a adoptat următoarea ordine de zi:

1. Raport cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.

2. Proiectul de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale.

Primit cu puternice aplauze și ovății îndelungate, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, președintele Consiliului de Stat al R.P. Romine, prezintă Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii.

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost subliniată în repetate rînduri cu aplauze furtunoase și ovăți.

În timpul prînzului comisiile pentru agricultură și silvicultură, administrativă și juridică ale Marii Adunări Naționale s-au întrunit pentru a studia și a întocmi un raport comun asupra proiectului de lege cu privire la înființarea Consiliului Superior al Agriculturii și a consiliilor agricole regionale și raionale, după de Consiliul de Miniștri la Biroul M.A.N. Totodată proiectul de lege a fost distribuit tuturor deputaților.

Sedința de după-amiază a început la ora 17. Tîrînd seama de deosebita însemnătate a problemelor supuse spre examinare și de faptul că un număr mare de invitați și-au exprimat dorința de a lua cuvîntul, Marea Adunare Națio-

În întreaga țară

VIU INTERES ȘI ÎNSUFLEȚIRE PENTRU LUCRĂRILE MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Ieri dimineață, începînd de la ora 10, posturile noastre de radio și televiziune au transmis sedința de deschidere a Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale. Cu un deosebit interes mil și mil de oameni ai muncii au ascultat Raportul cu privire la încheierea colectivizării și reorganizarea conducerii agriculturii prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. În fabrici și uzine, în școli și institute de învățămînt superior, la cluburi, pretutindeni, lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale consacrate acestui măreț eveniment istoric în viața poporului nostru au fost urmărite cu mare atenție.

Cu adîncă emoție

UZINA DE POMPE ȘI MAȘINI AGRICOLE DIN BUCUREȘTI. Sîntem în secția montaj-pompe, în timpul pauzei de la ora 10. Grupuri, grupuri, muncitori s-au adunat în dreptul difuzoarelor care transmit Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Într-un grup recunoaștem pe lăcătușii Margărit, Bondea și Boerescu, pe maistrii Barbu și Casasi, pe inginerul Emil Dăbuleanu, șeful acestei secții frunțate pe uzină. Cu toții sînt mîndri că obiectivul stabilit de Congresul al III-lea al partidului cu privire la încheierea colectivizării agriculturii, a fost realizat cu aproape 4 ani înainte de termen, că și colectivul uzinei lor a contribuit la dezvoltarea agriculturii noastre socialiste. Chiar astăzi secția își îndeplinește planul lunar cu 3 zile înainte de termen. Tot în această perioadă colectivul secției a executat o comandă peste plan destinată agriculturii. Urmînd indemnul partidului, constructorii de pompe și mașini agricole sînt hotărîți să-și sporească aportul la înflorirea agriculturii, asimilînd fabricația și producînd în serie produse cu caracteristice tehnice și economice din ce în ce mai ridicate.

FABRICA DE MASE PLASTICE „BUCUREȘTI”. Muncitori, ingineri și tehnicieni, urmăresc cu emoție cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej transmise de la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. În fața secției injecție, lingă difuzorului prins în perete, s-a format un grup mărșor. Lingă șeful de echipă Dumitru Jianu s-au strîns operatorii chimiști Elena Ionescu, Marin Preda, Andrei Dermina, Viorica Dumitrescu, reglorul Nicolae Gheorghe și mulți alții. Alături de întregul nostru popor și ei sărbătoresc cu mare bucurie victoria obținută: în Republica Populară Romînă socialismul a învins definitiv la orașe și sate.

Pe bulevardul Dacia, LA ȘCOALA MEDIE MIXTĂ NR. 5, a fost pus în funcțiune televizorul. Fete și băieți din clasele a XI-a A și B ascultau cu emoție cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, urmăreau imaginile din frumosul Pavilion al Expoziției economiei naționale unde are loc Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Lingă elevii stăteau profesorele Maria Epurescu și Jana Rancu, precum și Iulius Uto, directorul școlii. Din fiecare cuvînt, din fiecare frază, sorbeau cu toții învățătură despre mărețul eveniment al încheierii colectivizării agri-

culturii, căreia Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale îi consacră lucrările.

Puternic indemn spre noi succese

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — Ieri dimineață, în jurul orei 10, mii de hunedoreni au deschis cu emoție aparatele de radio ca să asculte transmisia lucrărilor Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale. La blocurile din noul oraș muncitoresc, pe șantierele de construcție și în secțiile Combinatului siderurgic din localitate, în jurul aparatelor de radio și al difuzoarelor s-au strîns mulți oameni. Spontan au fost organizate numeroase audii colective ale Raportului tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Ascultînd cuvintele iubitului nostru conducător, oamenii reconstituiau gloriosul drum parcurs în ultimii ani sub conducerea partidului și se gîndeau la minunatele perspective care le stau în față. Siderurgicii hunedoreni sînt acei care livrează cel mai mult metal necesar pentru construirea tractoarelor și mașinilor agricole. Ei cunosc pe deplin acest lucru și sînt conștienți de sarcinile ce le revin. Ascultînd cuvîntul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, maistrul furnalist Gh. Cismaș spunea:

— Brigada noastră a dat anul acesta aproape 1150 tone fontă peste plan. Lucrările Sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale ne dau un nou impuls în muncă. Noi vrem ca pînă la sfîrșitul anului să realizăm cel puțin 3000 tone fontă mai mult decît prevăd sarcinile de plan și să îmbunătățim calitatea produselor pe care le fabricăm.

Asemennea gînduri stăpînesc mii de siderurgici. Colectivul laminorului de 650 mm., bunăoară a produs anul acesta mai mult de 7000 tone laminate peste plan și continuă întrecerea pentru a realiza laminate mai multe și mai bune.

În centrul universitar ieșan

IAȘI (de la corespondentul nostru). — Ieri dimineață, în încăperile institutelor ieșene de învățămînt superior unde se găsesc instalate aparatele de televiziune, numeroși studenți și cadre didactice au venit să urmărească desfășurarea lucrărilor sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale. Telespectatorii de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, nu-și dezlipeau privirile de pe ecran: — Sînt nespuse de fericit că trăiesc zilele de astăzi — le-a spus vecinilor săi Ion Crețu, student în anul IV, al

Facultății de științe naturale, fiu de colectivizator de la cunoscuta gospodărie agricolă colectivă milionară din Tibucani, regiunea Bacău. Minunate perspective se deschid în fața agriculturii noastre socialiste.

Pasajul din raport referitor la necesitatea creșterii păsărilor a atras în mod deosebit atenția profesorului Petru Jitaru, decanul facultății de chimie-naturale, aflat de asemenea printre telespectatori.

Profesorul Petru Jitaru elaborează în prezent un studiu cu privire la creșterea producției la carne de pasăre prin utilizarea ca stimul în procesul de incubare a ouălor cu ajutorul pompei electromagnetice de frecvență mică.

Un puternic ecou a produs raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și asupra cadrelor didactice de la Institutul agronomic „Ion Ionescu de la Brad”. Studenta Marica Ionescu de la Facultatea de agricultură și-a exprimat hotărîrea de a se pregăti cit mai temeinic, spre a putea deveni un ajutor de nădejde la înfăptuirea măsurilor ce vor fi adoptate de către Marea Adunare Națională în opera de ridicare continuă a agriculturii noastre. „Sînt nerăbdătoare” — a spus tînră studentă — să termin facultatea, bineînțeles cu calificative cit mai bune spre a munci acolo unde — așa cum a arătat în raport tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — se hotărîște sorta producției agricole”.

În mijlocul muncitorilor de la „Tehnometal”

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — Ieri, în pauza de la ora 10 dimineața, la uzina de mașini și utilaje agricole „Tehnometal” din Timișoara, numeroși muncitori, tehnicieni și ingineri s-au adunat în jurul megafonelor. Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale a fost ascultat cu adîncă emoție. Printre cei prezenți, mulți au adus o contribuție directă la dezvoltarea agriculturii noastre. Lăcătușul Vasile Pator, bunăoară, împreună cu alți muncitori din uzină au muncit la S.M.T. Peciu Nou și Vraniu, pentru organizarea muncii de reparații a tractoarelor. De altfel, întregul colectiv al uzinei „Tehnometal”, una dintre cele 500 de întreprinderi reutilitate și modernizate în anul regimului democrat-popular, și-a adus din plin contribuția la mecanizarea lucrărilor agricole. Dintr-un rudimentar atelier de metalic sîrmă și construcții de butoiaie metalice „Tehnometal” a devenit astăzi o întreprindere modernă de utilaj agricol. Numeroși muncitori ai acestei întreprinderi sînt invitați la București la lucrările Sesiunii Marii Adunări Naționale. Printre ei se află lăcătușii Nicolae Todici și Mihai Kotrocz, maistrul Francisc Boghicev, sudorul Trifu Hegheși și inginerul șef Ioniță Bagiu.

După ascultarea raportului, gîndindu-se la faptul că reprezentanții întreprinderii lor la Sesiunea Marii Adunări Naționale au de raportat succese importante ale acestui colectiv de muncă, inginerul Domnica Kaderzabec spunea că acestor realizări li s-au adăugat în ultimele zile altele; o vînturătoare mecanică, 14 selectoare de mare capacitate, 9 mașini de stropit și prăfuit, 10 tone tablă perforată și piese de schimb în valoare de 80.000 lei, toate peste plan, sînt cele mai recente înfăptuiri obținute de harnicul colectiv de aici.

În lumina sarcinilor indicate de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, inginerul Petru Mărgineanu și-a exprimat hotărîrea de a contribui, împreună cu tovarășii săi de muncă, la producerea unor agregate agricole de o înaltă tehnicitate, care să-și aducă din plin aportul la creșterea continuă a producției agricole.

În pauză, un grup de muncitori de la Uzinele de pompe și mașini agricole din București s-au strîns lingă megafon și ascultă cu viu interes raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej (cîșeul de jos). Ieri la ora 10, elevii al școlii medii mixte nr. 5 în fața televizorului (cîșeul de sus)

(Agerpres)

Acolo unde se construiește furnalul de 1000 m. c.

Un uruit continuu străbate împrejurimile; zgomotul feluritelor mașini și semnalele oamenilor se îmbină parcă formînd o melodie pe care lucrătorii de pe marile șantiere o cunosc și au îndrăgit-o. Privirea și se oprește asupra siluetei metalice ce se ridică înălțîndu-se din vreo 40 de metri înălțime, din ochi, cîntărești feluritele clădiri sau înălțimi din jur și încerci să înregistrezi mișcările pe care le fac oamenii în timpul muncii. Despre acest peisaj, orice hunedorean îți spune cu mîndrie: „Acolo, se construiește furnalul de 1000 m.”

N-a trecut multă vreme de cînd s-au făcut primele săpături pentru fundațiile celui dintîi furnal de 1000 m.c. din țară și acum mulți au început să socotească săptămîntile care au mai rămas pînă cînd noul agregat va primi botezul focului. Drumul parcurs de la un stadiu la altul al lucrărilor a fost presărat cu multe fapte demne de relevat, cu felurite încercări și frumozuri. Oamenii s-au străduit să le facă față.

Nu plecase încă tîrziu de pe meșteșugurile noastre. Cu toate acestea, brigada condusă de Ștefan Szekely lucra la montajul ultimei părți a furnalului, la peste 35 de metri deasupra pămîntului. Vîntul bătea strășnic, în rafale, mîndrină din urmă ace de lapoviță. Iar acolo sus, mai puternic sufla vîntul, mai ascuțit păreau acele lapoviței. Oamenii, legați cu centuri de siguranță, munceau însă cu o îndeminare de invizibil. Nu le păsa de toanele vremii. Li încăleca bucuria pentru cele ce realizau.

Ștefan Szekely a venit la Hunedoara cu vreo 11 ani în urmă și la cele mai multe dintre noile agregate siderurgice construite în cetate metalului există o părticică din munca și priceperea sa. Asprimea vremii sau alte greutăți pe care le-a avut de înfrînat la montajul noului furnal nu l-au ținut în loc nici pe el, nici brigada sa. El cunoaște bine marea progres care s-a făcut pe șantierul hunedorean — de la roabă și tîrnăcop, la exca-

vatoare puternice, la macarale moderne, la stația de preparare automată a betoanelor și la alte cuccuri ale tehnicii care stau la îndemîna constructorilor. Și ca Ștefan Szekely și Constantin Hurmuz, Francisc Laszlo sau alți zeci și sute de oameni care depun mult efort pentru urgentarea lucrărilor.

Activitatea celor care muncesc pe șantierul primului furnal de 1000 m.c. cere pricepere și hărnicie, dragoste pentru ceea ce se înfăptuiește. Acestea se găsesc aici, aici sînt, chiar cîteva mîi de oameni și-au unit eforturile cu puterea mașinilor, devenind luptători activi pentru a da viață noului agregat. Aici, pe șantier, s-au folosit pentru prima dată la Hunedoara, cofrajele glisante, ceea ce a făcut ca turnul de răcire să se realizeze într-un timp record. Pentru ca munca să fie mai spornică, a fost dată în exploatare o stație automată de preparare și transportare a betoanelor, iar montorii au preasamblat pe pămînt importante părți ale construcției metalice, pe care apoi le-au ridicat la locul necesar. Și acestea sînt numai cîteva fapte.

În înfrîngerea zilei de 1 Mai, munca a devenit mai rodnică, iar întrecerea socialistă — mai avîntată. În luna martie, toate cele 22 de brigăzi din lotul condus de inginerul P. Cristescu au realizat sarcinile de

plan. Lupta pentru primul loc n-a fost ușoară, iar înțietatea a revenit celor mai harnici. Deocamdată, brigada condusă de Constantin Hurmuz deține titlul de brigadă fruntașă, dar și alți muncitori se afirmă cu frumoase realizări. Ștefan Szekely și oamenii săi au încheiat luna trecută cu o depășire de 18 la sută a planului. Succese importante au obținut brigăzile conduse de Traian Rusu, Gheorghe Buzea, Aurel Neacșu și multe altele.

Pe locul unde altădată era depozitată zgura de la combinat, se ridică construcția viitorului furnal și a anexelor sale. O dată cu construcțiile respective, cresc oamenii, se cimentează gândurile, preocupări și hotărîri noi. Numai pe șantierul de construcții nr. 1, s-au calificat peste 300 de tineri și vîrstnici. „Veteranii”, la fel ca și cei care au numai cîteva luni de muncă pe șantier, sînt stăpîniți de același gînd: să termine mai repede și în condiții cît mai bune primul furnal de 1000 m.c. Cu asemenea gînduri, cu realizări apreciabile în muncă, vor trece constructorii furnalului în ziua de 1 Mai prin fața tribunet.

I. COJOCARU
correspondentul „Romîniei libere”

Lucrări gospodărești

O dată cu venirea primăverii, sfatul popular al orașului Ploiești a trecut la executarea a numeroase lucrări edilitare. Printre obiectivele propuse sînt: pavarea și asfaltarea unor străzi, crearea de noi zone verzi, sădirea unui mare număr de arbori și arbuști etc. Pînă acum, lucrătorii întreprinderii comunale au executat asfaltări și reparații de pavaje pe o suprafață de peste 8000 metri pătrați (pe b-dul Republicii, pe străzile Gh. Doja, I. C. Frimu, Al. Vlahuță, Kogălniceanu și pe multe altele). Pe un mare număr

de străzi s-au înlocuit bordurile la trotuare.

Pe drumurile comunelor aflate în perimetrul orașului Ploiești, s-au asfaltat peste 150 metri cubi de balast; s-au săpat 3000 metri liniari de șanțuri și s-au curățat 13.200 metri liniari de șanțuri. De-a lungul Bd. Independenței, în parcurile și scuarurile orașului s-au amenajat 65.000 m.p. de spații verzi, s-au plantat 30.000 de fire de flori și aproape 14.000 arbori și arbuști. S-au continuat de asemenea lucrările în noul parc Pavel Teacenco ce se va întinde pe o suprafață de 27 hectare.

MUNCĂ ÎNSUFLEȘITĂ ÎN ÎNTREPRINDERI ȘI PE OGOARE

Ajutat de mecanizatorii de la S.M.T. Episcoplia Bihorul, colectivității din Biharea, regiunea Crișana, folosesc zilele prielnice pentru grăbirea semărilor porumbului. În cliseu: Colectivității Ioan Szuci și Ioan Pastor pregătesc sămînța pentru alimentarea semănătoarelor.

Foto: NICU VASILE

Cuvîntul dat a devenit faptă

Minerii din Petriș și-au luat în adevărată mîină obiectivele, angajamentul ca anul acesta să dea 25.000 tone cîrbune peste plan din care 10.000 de tone să fie realizate în primele 4 luni.

Așa glăsuia cuvîntul lor, iar munca pentru respectarea lui a început cu pasune și avînt. În ultima vreme, la exploatarea minieră Petriș s-au pus în funcțiune cîteva transportoare blindate, transportoare cu bandă, perforatoare pneumatice rotative și alte mașini și utilaje. Pe de altă parte, extinderea armării metalice a devenit o preocupare de seamă pentru întregul colectiv, iar folosirea acestui procedeu a făcut ca să se reducă consumul mediu de lemn cu circa 1 m.c. la mie de tone cîrbune extras.

Ridicarea nivelului

tehnic a deschis perspective largi pentru mărirea randamentului de lucru. Au fost, puse în valoare noi rezerve, întrecerea socialistă a luat o mare amploare.

CARNET DE ÎNTECERE

Continuînd o frumoasă tradiție, minerii din sectorul II au cîștigat un avans, depășind planul pe primele două luni. Ortacii lui Gh. Michiev, brigăzile conduse de I. Munteanu, Gh. Roibu și altele care lucrează aici au reușit ca în ultimele săptămîni să dea cîte 3.000—4.000 kg. cîrbune pe post.

Dar și alții urmăresc același lucru: randamente sporite și calitatea. Șeful exploa-

nu-și încheie bine calculele, cînd vestea făcea ocol pe la multe brigăzi: „S-a extras cea de-a 10.000-a tonă de cîrbune. Angajamentul luat în cîntă zile de 1 Mai a fost îndeplinit”. Unii, mai cunoscători, vorbeau despre economiile realizate și despre faptul că în ultima săptămîna procentul de cîștig din cîrbune se menține sub normele admise.

Dar asta s-a înfrînat săptămîna trecută. Zilele acestea la Petriș s-au făcut noi calcule. Cîntă arată că planul de la începutul anului și pînă acum a fost depășit cu peste 12.000 tone cîrbune, din care sectorul II a dat mai mult de 8.000 tone. Minerii se țin de cuvînt și lapele lor sînt semnificative.

C. IACOB

Realizările metalurgiștilor

SIBIU (de la corespondentul nostru). — Muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinei „Independența” din Sibiu, înfrîngînd ziua de 1 Mai cu noi succese în producție. Astfel, numai la secția mecanică II s-au realizat în acest an peste sarcinile de plan 350 bucăți cloace pneumatice și 5000 m.l. rulmenți cu role și al-

tele. Rezultatele obținute se datoresc bunelor organizări a muncii, precum și introducerii în producție a unor importante măsuri tehnico-organizatorice. La obținerea acestor rezultate, un aport deosebit l-au adus fruntașii în producție Valer Tîrî, M. Moldovan și Vasile Sucu.

Crește numărul de inovații și raționalizări

SIMERIA (de la corespondentul nostru). — Printre preocupările principale ale muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor de la Atelierele C.F.R. de reparat material rulant din Simeria, se numără și realizarea unui număr cît mai mare de inovații și raționalizări. Anul trecut, prin contribuția acestor ateliere, s-au aplicat în producție 72 de inovații, iar la concursul pe țară în ce privește aplicarea inovațiilor, atelierele din Simeria au fost singura unitate de acest gen din regiune care a fost premiată pentru rezultatele obținute pe această linie.

De la începutul anului și pînă acum, la cabinetul tehnic s-au depus 27 de propuneri de inovații și rațio-

nalizări. Printre cele mai importante propuneri, se numără: strungul pentru strunjit cuzinetul capucului de cruce al sertarului locomotivei, făcut de maestrul Teofil Crisan; dispozitivul pentru ajustarea la unghi a segmentelor de la pistoanele de distribuție, realizat de Aurel Săbău și altele.

De la începutul anului și pînă acum, la cabinetul tehnic s-au depus 27 de propuneri de inovații și rațio-

nalizări. Printre cele mai importante propuneri, se numără: strungul pentru strunjit cuzinetul capucului de cruce al sertarului locomotivei, făcut de maestrul Teofil Crisan; dispozitivul pentru ajustarea la unghi a segmentelor de la pistoanele de distribuție, realizat de Aurel Săbău și altele.

De la începutul anului și pînă acum, la cabinetul tehnic s-au depus 27 de propuneri de inovații și rațio-

nalizări. Printre cele mai importante propuneri, se numără: strungul pentru strunjit cuzinetul capucului de cruce al sertarului locomotivei, făcut de maestrul Teofil Crisan; dispozitivul pentru ajustarea la unghi a segmentelor de la pistoanele de distribuție, realizat de Aurel Săbău și altele.

De la începutul anului și pînă acum, la cabinetul tehnic s-au depus 27 de propuneri de inovații și rațio-

nalizări. Printre cele mai importante propuneri, se numără: strungul pentru strunjit cuzinetul capucului de cruce al sertarului locomotivei, făcut de maestrul Teofil Crisan; dispozitivul pentru ajustarea la unghi a segmentelor de la pistoanele de distribuție, realizat de Aurel Săbău și altele.

raportat terminarea lucrărilor de înălțare a porumbului. Pînă ieri în întreaga regiune s-a înălțat peste 87 la sută din întreaga suprafață planificată pentru cultura porumbului.

In Dobrogea semănatul porumbului se apropie de sfîrșit

CONSTANȚA. — După terminarea înălțării porumbului în raioanele Istria, Medgidia și în raza orașului Constanța, încă două raioane din regiunea Dobrogea — Negru Vodă și Adamclisi — au

raportat terminarea lucrărilor de înălțare a porumbului. Pînă ieri în întreaga regiune s-a înălțat peste 87 la sută din întreaga suprafață planificată pentru cultura porumbului.

Importante succese în întrecere

CRAIOVA (de la trimisul nostru). — Colectivul uzinelor „Electropulver” de la Craiova, obține rezultate din ce în ce mai semnificative în întrecerea socialistă. Muncitorii și tehnicienii uzinei au realizat înaintea termenului stabilit, angajamentul privind construirea transformatorului de 10 M.V.A.—38,5 Kv și a celui de 800 Kv A, destinate industriei petroliere.

Măsurile luate în uzină în vederea economisirii materialelor își arată eficiența. Astfel, la atelierul tole, s-a economisit tablă silicoasă în valoare de 10.000 lei.

În scopul îmbunătățirii calității

pieselor turnate, la turnătorie au fost introduse o serie de procedee avansate. Astfel, s-a extins turnarea prin plase la unele repere și s-au efectuat probele de turnare centrifugale a cuzinetelor, unde s-au înregistrat bune rezultate.

Terenuri neproductive puse în valoare

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — În această primăvară, paralel cu desfășurarea muncilor agricole, colectivii din raionul Bujor se preocupă intens de valorificarea terenurilor erodate, situate în pantă. Cu sprijinul specialiștilor de la centrele de combatere a eroziunii și ai oficiului de îmbunătățiri funciare, ei au amenajat terase pe o suprafață de 650 hectare. Pe terenurile amenajate au și fost plantate cu vie 191 hectare și liveze pe 242 hectare. Acum, cînd în întregul raion s-a terminat înălțarea porumbului, colectivii din Băleni, Smuți, Măstăcani, Brănești și din alte sate, continuă cu însușirea acțiunea de terasare și a altor terenuri neproductive.

Se montează al 100.000-lea tractor

În hala de montaj a uzinelor de tractoare din Brașov, ca și în întreaga țară, ziua de muncă de ieri a început într-o atmosferă de mare entuziasm și însuflețire. În întrecerea desfășurată în cîntă deschiderii sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale și a zilei de 1 Mai constructorii de tractoare au realizat un important succes: pe banda de montaj au început lucrările pentru montarea tractorului cu numărul de fabricație 100.000. Evenimentul se pregătea cu zile în urmă, iar ieri, în uzină, vestea începerii montajului celui de al 100.000-lea tractor a trecut cu lăsa de la un om la altul. Pentru aceasta au muncit cu dragoste și pricepere meșteșugarii din echipa Întîlcii Coșpi, ofițarii primotorului Nicolae Dinu, turnătorii din brigada condusă de Gheorghe Popovici, strungarii Nicolae Oancea din secția motor și mecanicii Vișarion Vasiliu, care lucrează la roțile motoarelor și alți zeci de constructori de tractoare care s-au situat în tot cursul anului în fruntea întrecerii socialiste. Producția tot mai multă de tractoare, mai bune și din ce în ce mai perfecționate colectivul uzinei din Brașov le pune la îndemîna oamenilor muncii de pe ogoare pentru sporirea rodnicii ogoarelor înfrînte ală țării. Vestea sosiilor, de la Brașov umple de mîndrie și bucurie inimile tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

Adunări în țară

Ieri au avut loc în întreaga țară adunări consacrate zilei de 1 Mai. Pretutindeni a fost subliniată, cu acest prilej, înfrîngerea cu succes a sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. pe linia industrializării socialiste a țării. Încheierea cu mult înaintea termenului stabilit de congresul partidului, a colectivizării agriculturii, reprezintă o mare victorie a partidului și a întregului popor în opera de desăvîrșire a construcției socialiste.

Peste 3000 de muncitori au participat la adunarea ținută la fabrica de postav din Buhuși. La fabrica „Partizanul” din Bacău, tov. Ion Angelescu, secretar al comitetului orașului, a vorbit în fața muncitorilor despre însemnătatea zilei de 1 Mai, a trecut în revistă succesele obținute de colectivul acestei fabrici în îmbunătățirea calității produselor, în creșterea productivității muncii și obținerea de economii.

La adunarea de la uzina „Republica” din Capitală a vorbit despre semnificația și însemnătatea zilei internaționale a celor ce muncesc, tov.

Victor Hicid, secretar al comitetului raional P.M.R. „23 August”. În cîntă mării sărbători, colectivul uzinelor a dat peste plan mai mult de 960 tone de țevi și a îmbunătățit simțitor calitatea produselor.

În fața metalurgiștilor de la uzinele de mașini agricole „Semănătoarea” a luat cuvîntul tov. Dumitru Necsoiu, secretar al comitetului raional P.M.R. „16 Februarie”. Constructorii de mașini agricole de la uzinele „Semănătoarea” înfrîngînd ziua de 1 Mai cu depășirea planului producției globale pe primul trimestru al anului cu peste 4 la sută și cu circa 200.000 de lei economii realizate pește plan, pe seama reducerii prețului de cost.

Adunări consacrate zilei de 1 Mai au avut loc la Uzinele de tractoare „Steagul Rosu” și „Rulmentul” din Brașov, la fabrica „Steaua Rosie” din Bacău, Rafinăria nr. 10 Onesti, Fabrica de țevi din Roman, la Întreprinderea de țoraj Craiova, la uzinele „Petru Poni” din Valea Cîlugărească, Uzinele textile „Moldova” din Botoșani, fabrica „Electrobanat” din Timișoara și în alte întreprinderi.

INFORMAȚII

De 1 Mai, locuitorii orașului Fălticeni vor avea un nou și elegant cinematograful, care se va da în folosință cu prilejul Zilei internaționale a celor ce muncesc. Construcția și utilizarea modernă a sălii de cinema, care dispune de 462 locuri, asigură posibilitatea vizionării filmelor atât pe ecran normal, cît și pe ecran panoram.

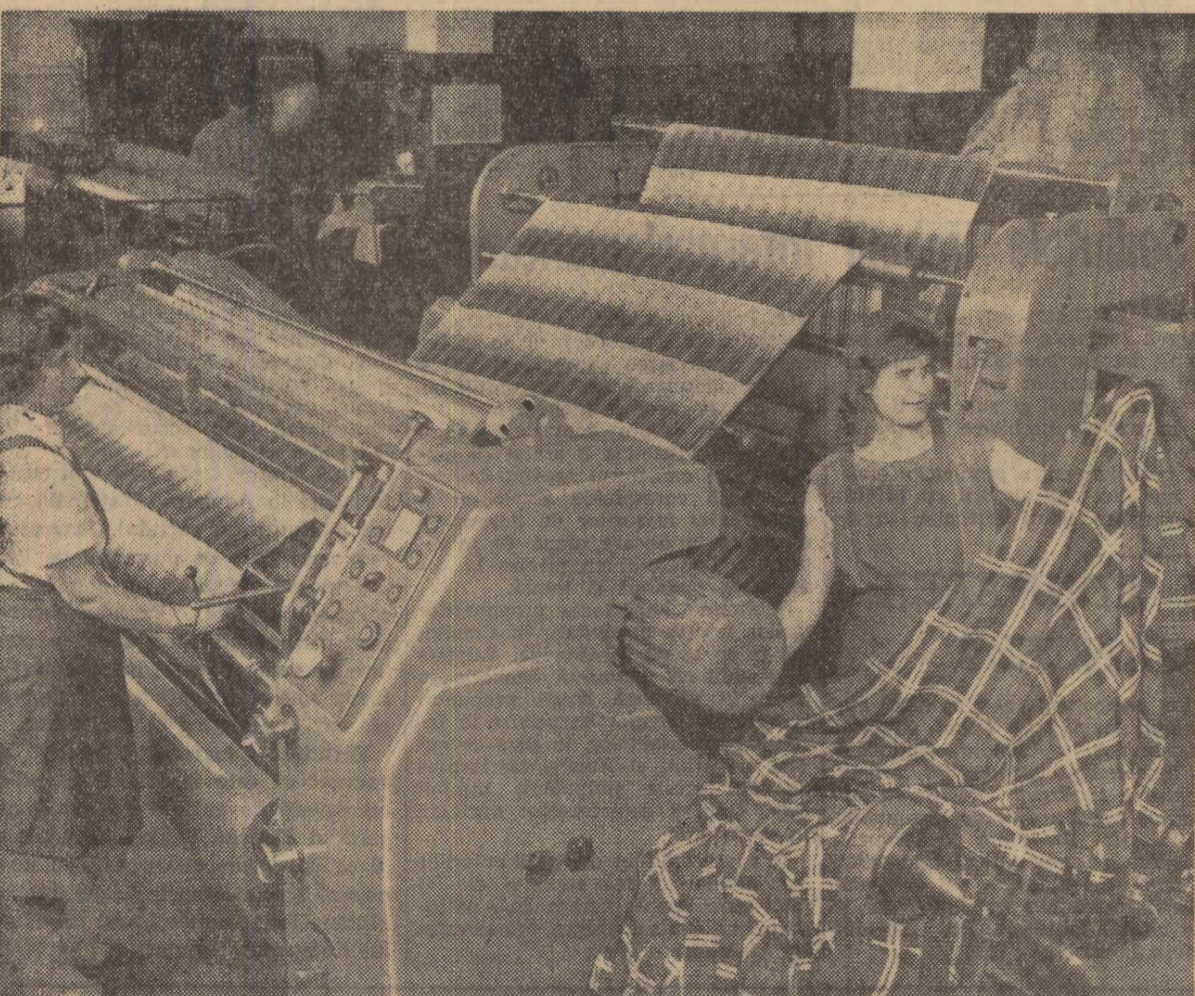
Peste 800 de tineri din regiunea Crișana au plecat într-o excursie organizată de comitetul regional U.R.S.S. în cîntă celei de-a 40-a aniversări a U.T.C.-ului. Ei vor vizita muzeul Doftana, Muzeul de Istorie a Partidului din București și vor lua parte la turul Capitalei.

Uzina de fire și fibre sintetice de la Săvinești a început fabricarea unor fire speciale de rețea destinate uzinelor industriale. Din aceste fire, s-au confecționat primele site pentru mori, site cu mult mai rezistente decât cele din mătase naturală. Tot din

La Onesti a fost dat în folosință un nou cinematograful cu o capacitate de 450 de locuri. Sala este prevăzută cu o instalație stereofonică și mobilier modern. Cu prilejul inaugurării cinematografului a fost prezentat în premieră noul film românesc „Post restant”.

Loto Central

La tragera Loto-Central din 27 aprilie 1962, au fost extrase din urnă următoarele numere:
77 66 22 76 18 44 71 9 43 68
Premiul special A: 77 71 43
Premiul special B: 44 22 68
Premiul special C: 18 76 9

La fabrica de stofe „Postăvăria Romînă” din Capitală de curînd a fost montată o nouă mașină de țuns stofă. La această mașină lucrează și muncitorii fruntași Virginia Vasile (cu stofa în mînă) și Victoria Ruse.

Foto: AGERPRES

SPORT • SPORT • SPORT

TURNUL U.E.F.A.

Echipa R. P. R., calificată în finală, va juca cu R. P. F. Iugoslavia

Reprezentativa de juniori a țării noastre a reușit ieri pe stadionul „23 August” din Capitală frumoasa performanță de a se califica în finala celei de-a XV-a ediții a turneului U.E.F.A., invingînd detașat naționala Turciei, cu 4—0 (1—0). Scorul categoric cu care au cîștigat vorbeste de la sine despre superioritatea evidentă manifestată de juniorii romîni în partida de ieri. Într-adevăr echipa noastră, desfășurată un joc bun aflat în apărare cît și în atac, a fost net superioară dominînd cu autoritate cea mai mare parte din timp. Jocul bun de ansamblu practicat de echipa noastră, îndeosebi în cea de-a doua repriză, victorioasă categoric obținută în fața unei reprezentative care în cadrul grupei nu primise nici un gol, ne face să privim cu încredere partida finală de mine.

Din primele minute de joc echipa noastră s-a instalat în jumătatea de teren a oaspeților, obligîndu-i pe aceștia să se aplece cu îndrîjire. Acțiunile ofensive ale juniorilor noștri nu sînt suficiente de clare în fața porții, așa că nu reușim să ne creăm prea multe situații favorabile. În măsura însă ce minutele se scurg, jocul înălțării noastre devine din ce în ce mai organizat, mai calm, mai eficient. În minutul 17 Hajdu primește o mingă de la Voinea, face cîteva pași și înscrie. E 1—0 și echipa noastră atacă continuu. În minutele 20, 26, 29, 34, 39 (Gherghely a tras

în bară) partenerii noștri trec prin mari emoții. După pauză echipa noastră joacă și mai bine. În minutul 47 Voinea dăblează un adversar și gusează pe linia portului Aydin ieșit în întîmpinarea lui. Mingea se ducea liniștită în poartă. Venit din urmă, stoperul Cengiz, vrea să împiedice înscrierea unui nou gol, dar nu face nimic altceva decît să grăbească intrarea balonului în poartă. Pînă la sfîrșitul partidei inițiativa a aparținut tot jucătorilor noștri care au mai înscris de două ori prin Gherghely (min. 75) și Matei (min. 78). În această repriză oaspeții au avut o singură ocazie de gol, în minutul 56, rezolvată prompt de portarul Sucu.

Cea de-a doua finalistă a turneului este echipa R.P.F. Iugoslavia care a cîștigat cu 6—2 (1—1) partida susținută, tot ieri, cu reprezentativa R. S. Cehoslovacie. Jucătorii cehoslovaci nu au rezistat decît o repriză, prima, după cum o arată și scorul. În partea a doua a înfrîngerii ei au dat semne vizibile de oboseală, firește și datorită jocului suplimentar susținut miercuri cu Italia. În această repriză jucătorii iugoslavi nefiind prea mult stînjiniți de adversarii au dominat cu autoritate obținînd o victorie categorică.

Finala turneului U.E.F.A. se joacă mine pe stadionul „23 August” din Capitală.

B. IONESCU

TEATRE
Răspira din Serai. 19.30: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Năpasta, 19.30: Teatrul Național „I. L. Caraculă”: Fata de la Sturza Bulandra, 19.30: Studioul „Lucia Sturza Bulandra”: Fata de la Sturza Bulandra, 19.30: Teatrul Muncitoresc (C.F.R.): Nuntă la castel, 19.30: Teatrul de Comedie: Rosemarie, 19.30: Teatrul de Stat de Operă: În fiecare seară de toamnă, 20: Teatrul pentru copii și tineret (ctr. C. Mile) 2 la aritmética, 17: Teatrul pentru copii și tineret (str. Dobrogeanu Ghiera): Vorba revistei, 20: Teatrul satiric muzical „C. Tănase” (sala Savoy): 7 note potcovite, 20: Teatrul satiric muzical „C. Tănase” (sala Dălie): Concert în re., baslu 20: Teatrul satiric muzical „C. Tănase” (Calea Victoriei 174): Toată lumea ride 20: Cîrcul de Stat.

CINEMA
Post-restant: Patria, București. Gh. Doja, Volga; Absența îndelungată: Republica, Elena Pavel, Alina Sahia, 23 August; Între două iubiri: Măgheru, I. C. Frimu; Milionul: Florasca, Libertății; Ultima repriză: V. Alecsandru, Lumina, Mosilor; Program special pentru tineret: Maxim Gorki, C. Cosbuc; Mizerabili (ambule serial): V. Roșă; Casa surprizelor: Central, Olga Băncic; Gardianul: Vic-

TELEVIZIUNE
19.00 Jurnalul televiziv, 19.15 Album artistic „Să învățăm cîntece pionieresti”; „1 Mai” de Hilda Jereza, versuri de Maria Banus. Interpretă un grup de copii din corul Radioteleviziunii. Filmul pentru copii: „Mînea nădrăvană”, o producție a studiourilor maghiare, 19.40 În fața hărții 19.50 Filmul Balet „Povestea călătoriei cocost” — o producție a Studioului Central de film documentare din Moscova, 21.20: Muzică distractivă, Cîntă orchestra de muzică ușoară condusă de Liviu Kavassy.

Lucrările Comitetului celor 18 state pentru dezarmare

**Opinia publică mondială condamnă
reluarea experiențelor nucleare de către S. U. A.**

Actiuni contrare dreptului internațional

Declarația lui John Bernal

Un act provocator la frontiera R. D. Germane

GREVA MINERILOR DIN ASTURIA

Situația din Argentina

DEZBATERILE DIN ADUNAREA NATIONALĂ FRANCEZĂ

Colaborare frățească

Argentina

Şedinţele Uniunii interparlamentare

FRANCEZĂ

Correspondență din Roma

Se construiește un gigantic accelerator de protoni

Rezultatele alegerilor din Uganda

A detailed map of Lake Tanganyika and its surroundings. The lake is shown with a wavy shoreline. To the north, the city of Masindi is marked. To the west, Fort Portal is marked, and the region of Buganda is labeled. To the east, Entebbe and Kampala are marked. To the south, Lacul and Victoria are marked. The map also shows the borders of the Republic of Uganda, Ruanda Urundi, and Tanganyica. A scale bar at the bottom right indicates a distance of 150 Km.

DINA FORTI